

Zapadni ambasadorji so povedali jugoslov. vladi, da so naveličani vpitja pred poslaništvu

Vlada ne bo s tem vpitjem ničesar pridobila. — Zagrebški list je napadel poročevalca lista New York Times zaradi njegovega poročanja o demonstracijah, beograjski list pa ga je pohvalil.

M. S. Handler, poročevalec lista New York Times, poroča iz Beograda:

BEOGRAD. — Reprezentanti zapadnih sil v Beogradu so povedali jugoslovanski vladi, da so naveličani ponavljanjem demonstracij pred svojimi ambasadami v zvezi s konferenco o tržaškem vprašanju v Londonu. Ambasadorji niso sicer formalno protestirali, dali pa so razumeti jugoslovanski vladi, da z vpitjem pred poslaništvu ne bo ničesar pridobljenega.

Te demonstracije so se zdaj namreč razširile tudi v manjše kraje Jugoslavije, kakor v Titove Učice, v Zenico in Kumanovo. Dalje so bile take demonstracije na Reki, na Svobodnem tržaškem ozemlju (v zoni B) in v Mariboru.

Te vsakodnevne demonstracije so pričele pridobivati obliko množične mobilizacije Ljudske fronte. Način, kako so bile organizacije organizirane po komunistični partiji, ki dirigira Osvobodilno fronto, dokazuje, da niso komunisti še nič pozabili glede svoje tehnike organiziranja takih demonstracij.

Časopis "Vjesnik" v Zagrebu je napadel poročevalca lista N. Y. Times v Beogradu (pisca tudi tega poročila), češ da je v svojem poročilu naglašal organiziran karakter teh demonstracij v jugoslov. glavnem mestu. List Vjesnik je objavil svoj napad na poročevalca na svoji prvi strani in zatrdil, da demonstracije niso bile organizirane, temveč "spontane", to je — izraz ljudske volje in ljudske občutja. To je trdil "Vjesnik" kljub dejstvu, da so bile te demonstracije v naprej oglaševane v vseh časopisih in po radiu, navzlic dejstvu, da je bilo vsem

Ženske odločnosti in jeze ne gre podcenjevati!

BUFFALO, N. Y. Kakega pol ducata voznikov trukov je moralo ugotoviti, da ženske odločnosti in jeze ni podcenjevati.

Več žensk v okraju Black Rock je opazilo, da postaja perilo, ki so ga sušile, sivo in umazano. Kmalu so ugotovile tozadevni vzrok. Tam v bližini namreč nekaj gradijo in truki so odvažali zemljo in pesek oz. prah, ki ga je veter raznašal po perilu. Postavile so se v vrsto na cesti, kjer so naredile "šrang" in niso pustile trukov naprej, dokler jim ni krajevna oblast obljubila, da bodo tisto nesnago odvažali poslej po drugi poti.

Vremenski

prerok

pravi:

Važni dnevi svetovne zgodovine

Dne 24. aprila 1800 je bila obnovljena Kongresna knjižnica, ki je pogorela.

U. S. STEEL VODITELJI -- DIKTATORJI

Murray pravi, da so industrialci namenoma ustvarili mezdno krizo, da bi laže diktirali vladi svoje pogoje.

WASHINGTON. — Philip Murray, predsednik CIO United Steel Workers organizacije, je obtožil jeklarsko industrijo, da je "namenoma" ustvarila sedanjo mezdno krizo, da bi mogla diktirati vladi svoje pogoje o cenah jekla.

Murray je povedal senatnemu Odboru za delavske zadeve, da jeklarska industrija ni hotela pristati na kolektivna pogajanja z unijo, in je pripomnil:

"Voditelji jeklarske industrije so si prizadevali ustvariti krizo, katero bi mogli izrabiti kot pretežno za dosego svojega namena, da diktirajo vladi svoje lastne pogoje in okoliščine, pod katerimi bi bili pripravljeni preskrbovati deželo z jeklom, ki ga tako nujno potrebuje za svojo obrambo."

Harriman je kandidat za dem. nominacijo

Harriman je znan sodelavec pokojnega Roosevelta in sedanjega predsednika H. Trumana.

WASHINGTON. — W. Averell Harriman, bivši svetovalec pokojnega predsednika Roosevelta, je v terek naznanil, da je kandidat za demkratsko predsedniško nominacijo.

Harriman, ki je newyorški industrijalec in Rooseveltov "new dealer," in ki je deloval skoraj dve desetletji z demkratsko administracijo, je izjavil, da se bo boril za zunanjo in notranjo politiko predsednika Trumana in njegovega prednika Roosevelta. Newyorški demokrate bodo izvolili 90 delegatov za demkratsko konvencijo, in večina teh bo glasovala za Harrimana.

Obsodba letalcev

WASHINGTON. — Poveljstvo letalske sile je naznanilo, da je bil pred vojaškim sodiščem odrejen nečasten odpust letalskega častnika Cpt. Carl J. Izarda, ki se je upr nadaljšnim položajem.

WASHINGTON. — Vlada je odredila snoči zvišanje cene jekla za približno \$3.00 pri toni.

KANSAS CITY. — Ena od zavornic se je vdala pod težo pritiska vode Missouri reke, nakar je voda zalila letališče, čigar izgradnja je stala 3 in pol milijona dolarjev.

DOVRŠITEV NAČRTOV ZA MNOGA VELIKA JAVNA DELA V CLEVELANDU

CLEVELAND. — Dne 17. junija bo prišla pod kontrakt izgradnja Shore Drive in okolje E. 55. ceste, kar bo stalo nad 4 milijone dolarjev.

To je bilo zagotovljeno v torek, ko je Louis L. Drasler, — State Highway inženir, odločil, da morajo uslužbenci, ki izdelujejo tozadevne načrte, delati tudi ob sobotah in "overtime".

Mestni direktor za javno poslužbo Sam David je že predložil kompletne risbe in načrte za podaljšanje odvodnega kanala na E. 55. cesti, katero delo bo stalo \$250,000.

Draslerjeve skupine delajo in imajo že domala končane načrte za izsuševanje in tlakovanje, kar je proračunano na \$2-100,000.

Poleg omenjenih so v načrtih še mnoga druga javna dela, s katerimi se bo pričelo v najkrajšem času.

V Združenih državah je štirideset goril

NEW YORK. — V vseh Zdr. državah je danes štirideset goril, ki jih imajo zoološki parki, cirkusi in laboratoriji.

Leta 1949 je bilo v deželi 25 goril, junija leta 1951 pa je znašalo njih število 41. Štiri gorile so poginile. — Toliko je v deželi goril, katerih domovina je Afrika. Dvonožnih goril, ki spadajo v rod gangsterjev, je pa v deželi mnogo mnogo več.

Izboljševanje odnosov med Jugoslavijo in Grčijo

Toda režim je v kočljivem položaju pred domačim ljudstvom, ki mu je preje vedno označeval Grčijo kot fašistično deželo.

BEOGRAD. — V zadnjih mesecih je opaziti dosledno politično in gospodarsko zbljevanje jugoslovanske in grške vlade. Jugoslovanska vlada je že davno uvidela in priznala potrebo tesnega sodelovanja med obema deželama. Toda jugoslovanski režim je v kočljivem položaju, in ne more prenažno utrditi tega prijateljstva, ker je jugoslovanskemu ljudstvu znano njeno vladno stališče do grške vlade (ki jo je za časa državljanske vojne v Grčiji nazivala fašistično in reakcionarno vladno).

Jugoslovanska vlada se zaveda vojaške važnosti Grčije kakor tudi visoke vrednosti njene armade, ki bi bila v primeru kakšnega napada Jugoslaviji neobhodno potrebna. Opazovalci balkanskega položaja so mnenja, da je jugoslovanski spor z Italijo mnogo pripomogel temu približanju Jugoslavije Grčiji.

Človekoljubni zdravnik je odpustil svojim dolžnikom vse dolgove

PARRISH, Ala. Dne 21. aprila je dobilo več sto prebivalcev tukajšnjega kraja, ki je naselje premogarjev, lepo darilo od starega domačega zdravnika, ki je skrbel 46 let za zdravje prebivalcev. — "Bog mi je bil dober", je izjavil dr. John Wesley Simpson 21. pril. ko je praznoval svoj osemdeseti rojstni dan. "Zato hočem biti tudi jaz dober svojim klientom in soljudem, ki jim z današnjim dnem izbridem vse dolgove." Vsega skupaj mu prebivalci dolgujejo \$38,000 v neplačanih računih.

NAJNOVEJŠE VESTI

CLEVELAND. — Včeraj popoldne ob treh so bili ranjeni trije ljudje, ko so na Memorial Shore Drive kolidirali bus mestnega tranzitnega sistema in trije avtomobili. V tej koliziji je bil prizadet tudi Chester Panchur, star 22 let in stanujoč na 1258 E. 169. St.

CLEVELAND. — Trije najmočnejši delegatje za demkratsko konvencijo v Chicagu, katerih glasovi bi šli sicer Buckleyju, so pripravljeni glasovati za gubernerja Lauscheta kot za predsedniškega kandidata. Ti so: župan Thomas A. Burke iz Clevelanda, podgovernor George D. Nye in Michael V. DiSalle.

EKSPLOZIJA A-BOMBE NA PRERIJI DRŽAVE NEVADE

Detonacija je bila posneta na film in potom televizije jo je videlo milijone ljudi. — Veličastno-grozen prizor. — Vojaštvo v neposredni bližini eksplozije.

YUCCA FLAT, Nevada. — V terek so tukaj detonirali najnovjšo atomsko bombo, katere sij je bil videti 430 milj daleč od kraja razstrelbe.

Ta bomba je bila v mnogih ozirih svojevrstna. Tako je bilo zdaj prvokrat v neposredni bližini eksplozije zakopano v jabinah vojaštvo, ki je že deset sekund po detonaciji prilezlo iz svojih brlogov. Dalje je bilo zdaj prvokrat, da so kmalu po eksploziji bombe odskočili padalci na ozemlje, ki je bilo izpostavljeno atomskemu orožju. Bila je to prva javna preizkušnja tega orožja v Zdr. državah, to je, javna v toliko, da ji je smelo prisostvovati mnogo časnika kakor tudi drugih civilistov. Priprave za razstrelbo bombe in razstrelba sama je bila posneta na film ter oddajana po televiziji, da jo je videlo milijone ljudi.

Vojaštvo, med katerim so bili tudi generali in drugi visoki častniki, je tičalo v svojih jabinah komaj tri milje proč od detonacije. Vojaki niso pokazali najmanjšega strahu ali bojazni in so zbijali dovtype neposredno pred razstrelbo in po njej.

Padalci so odskočili na ozemlje, nad katerim je eksplodirala bomba, eno uro in 18 minut po eksploziji. Skoraj istočasno se je pričela pomikati na to ozemlje tudi pehota, ki je najprej pregledala orožje, izpostavljeno tam pred eksplozijo, nato pa se združila s padalci za skupno obkolitev navideznega sovražnika.

Razstrelbi je prisostvovalo nad 300 časnikarjev, fotografov in uradnikov za civilno obrambo. Skozi temna očala so ti ljudje videli strahovit blisk in sij, ki je bil stokrat svetlejši od sonca. Iz bliska se je privlačila ogromna ognjena krogla, v svojih barvah mnogo pestrejša in po svoji razruševalni moči mnogo silnejša kakor krogla bombe, ki je bila detonirana leta 1946 na otoku Bikini. Ko je bomba eksplodirala, se je zdelo vsem navzočim, kakor da jim je nekdo postavil pred obraz in prsa razbeljeno železno ploščo.

Med drugimi so bili navzoči ob detonaciji te bombe governerji štirih držav. Millard Caldwell, bivši governor Floride in sedaj glavar administracije za Dn mater.

30 "RELIFARJEV" DAJE PREDNOST TELEVIZIJI PRED JAVNO POMOČJO

CLEVELAND. — Ker so bili postavljeni pred izbiro, ali se odpovedo svojim televizijam ali pa javni pomoči, se je 30 ljudi, ki so bili na javnem relifu, prostovoljno odpovedalo tej pomoči. Pred enako izbiro bo sedaj kmalu postavljenih 80 nadaljnjih "relifarjev".

To se je zvedelo v terek, ko je bilo naznanjeno, da na podlagi nove naredbe bo lahko, po volji od 250 oseb, ki so na okrajnem relifu in lastujejo te aparate, lahko obdržala televizijo na svojih domovih.

Po novi naredbi je dovoljeno vsem, ki so na relifu, pa ima-

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Sedma obletnica—

V petek 25. aprila ob 6:30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojnega Johan Možič v spomin sedme obletnice njegove smrti.

Poroka—

Mr. in Mrs. John Geromi, 6717 Bonna Ave., naznanjata poroko svoje hčerke Mary Jane s Cpl. Joseph Golder, sinom Mr. in Mrs. John Golder, 3469 E. 114. St. Poroka bo v soboto 26. aprila ob 10:30 uri v cerkvi St. Michaela.

Draga "žajfa"—

Družba, ki lastuje Statler hotele, je pristala, da plača \$9000 za mali kos mila. Toliko bo namreč plačala Mrs. Anni Goldman iz Clevelanda, ki je bila leta 1949 v Bostonu, kjer se je nastanila v odnotnem Statler hotelu. Ko je stopila v svoji sobi v umivalnico odnosno kopalnico, je spodrsnila nad kosom mila, ki je bilo pod preprogo, ter se pobila na glavi tako, da je bila nad dva tedna v neki odnotni bolnišnici. Originalno je zahtevala \$100,000 odškodnine, potem pa se je "poglihala" za devet "tazent". — Tudi ne preslahe...

Kampanja za staro železo—

Deški skavti iz st. clairske okolice imajo te dni kampanjo za nabiranje starega železa in drugih kovin. Ves dobiček bo šel v njihov sklad za njih aktivnosti v poletnem času. Kampanja bo zaključena v soboto, 26. aprila. Ako želite darovati kaj starega železa ali kaj podobnega, pokličite: HE 1-1572 ali pa UT 1-6587 in to pred soboto.

Prva obletnica—

V soboto ob 8:30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Mary Hočvar v spomin prve obletnice njene smrti.

Peta obletnica—

V soboto ob 8:15 bo v cerkvi sv. Kristine v Euclidu sv. maša za pokojno Elizabeto Sirk v spomin 5. obletnice njene smrti.

Ta se pa postavi!—

Na letni vojaški reviji Nazareth Hall Military School, ki se bo vršila v plesni dvorani Veteran's Memorial Bldg. Detroit, Mich. prihodnjo nedeljo popoldne, bo dirigiral šolsko godbo naš mladi rojak James Jakšič, sin znanih Mr. in Mrs. Frank Jakšič, 6111 St. Clair Ave. Čestitamo!

K molitvi—

Članice SŽZ so prošene, da se udeležijo nocoj skupne molitve za pokojno Mary Lach v Mary Svetek pogrebem zavodu.

Koprive—

Izšla je osma številka "Kopriv", mesečnika za kritiko, satiro in humor. Ima nekaj prav zanimivega branja.

V bolnišnico—

Včeraj popoldne so prepeljali v University Clinic znanega cvetličarja z Waterloo Rd. Francka Jelarčiča. Zedela ga je kap. Obiski niso dovoljeni.

Iz raznih naselbin

LA SALLE, ILL. — Iz starega kraja sem dobila žalostno vest, da je tam umrl moj nečak, sin mojega brata Franceta Avbelja. Star je bil 45 let. Vse od zadnje vojske je vedno bolehal. Doma je bil iz vasi Kanderše, pri hiši se je reklo pri Načketu. Pokojni zapušča ženo in štiri otroke. — Mary Strukelj.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0623 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

General Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA
Za Zed. države \$10.00 na leto; za pol leta \$6.00; za četrt leta \$4.00.
Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$12.00 na leto. Za pol leta \$7.00, za 3 mesece \$4.00.

SUBSCRIPTION RATES
United States \$10.00 per year; \$6.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$12.00 per year; \$7 for 6 months; \$4 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

83 No. 81 Thurs., April 24, 1952

Francozi zahtevajo jamstva

Sovjetski predlog za združitev in nevtralizacijo Nemčije ni ostal brez odmeva.

Naši državniki se trudijo na vse načine, da bi ohranili Nemce pri dobri volji in jih čimprej spravili v okvir evropske armade. Angleži nas v tem podpirajo, Francozi pa uresničenje te zamisli zavlačujejo in ovirajo, kjer je le mogoče.

Trikrat v sedemdesetih letih so zasedle nemške čete Francijo (1870-71, 1914-18 in 1940-44) in Francozi imajo danes še pred neoboroženimi Nemci več strahu kot pred komunistično nevarnostjo. Nemci so jim sosedje, izkušnje in trpljenje komaj preteklih let še ni popolnoma obledelo. Na drugi strani pa računajo, da se bo morda komunistični val le na kak način ustavil ob Renu. Naj že bo kakorkoli, povprečni Francoz ne sliši rad o nemški oborožitvi. Da jim ne bi bilo treba pristati na narodno nemško vojsko, so Francozi pogrnuli mednarodno evropsko armado, v kateri naj bi služili skupaj Francozi, Italijani, Nemci, Belgijci, Holandci in Luksenburžani. Velikost nemških enot ne sme biti večja od divizije. Te nemške divizije bodo, kot predvideva načrt o tej skupni evropski armadi, pomešane z enotami drugih narodnosti.

Ko je sedaj prišel trenutek, da je ta načrt treba izvesti, imajo Francozi nove pomisleke. Kaj pa, če se te nemške divizije lepega dne dogovore, se združijo in stoje ne-nadno zopet na francoski meji. Kdo bo tedaj branil Francijo?

Angleži, ki bodo ostali izven okvira evropske armade, so se obvezali, da bodo branili Nemčijo in Italijo v slučaju napada in se na ta način nekako povežali z ostalo Zahodno Evropo. Francozom so v slučaju nemškega napada dolžni pomagati že v smislu določb bruxellskega pakta.

Francozi pa še niso pomirjeni. Po prvi svetovni vojni, pravijo, je bila Nemčija razorožena. Dovolili smo ji armado, ki ni smela biti močnejša od 100.000 mož. Toda Hitler je iz tega malega jedra v niti petih letih ustvaril armado, ki je grozila osvojiti ves svet in le z velikim naporom in združenimi silami so demokracije uspele streti njeno moč. Tokrat ne smemo dovoliti, da bi prišlo tako daleč. Kakor hitro bi se hoteli Nemci ločiti iz evropske skupne vojske, je treba takoj proti njim nastopiti, predlagajo Francozi. Tako obljubo oziroma obvezo bi imeli zdaj radi od ameriško-angleške strani. Z drugimi besedami se to pravi, mi in Angleži moramo imeti v Nemčiji stalno toliko divizij, da bomo skupaj s Francozi v stanju držati nemške divizije v šahu. To je pa za nas kot za Angleže precej težka obveza. Skoro verjetno bodo naši odgovorni državniki na to francosko zahtevo pristali, da bodo le imeli Nemce čimprej v uniformi skupne evropske vojske, katere naloga bo čuvati Zahodno Evropo pred nevarnostjo iz Vzhoda.

Verjetno je pa, da bodo skušali Nemci to vojsko uporabiti tudi za osvoboditev Vzhodne Nemčije in pokrajini, ki so v smislu dogovora v Potsdamu pripadle Poljski. Take misli in besede se pojavljajo že danes v nemškem časopisu.

Treba bo velike previdnosti in modrosti, da ne bo eden ali drugi v jedru dobro zamisel skupne armade izrazil v svoje sebične nacionalne namene.

K prevratu v Boliviji

V tej državi Južne Amerike vladajo razmere, ki preprečujejo vsako trdnost in stalnost. Bolivija ima velika ležišča cinka, toda narod ima od tega le malo koristi. Vsi rudniki so lastnina nekaj velikih družb, ki za delavstvo ne skrbijo preveč po bratovsko. Velika večina prebivalstva živi v obupni revščini.

Žene in nepismeni moški ne smejo voliti. Tako ima volilno pravico komaj nekaj nad 5% odraslega prebivalstva v državi. Armada je v rokah oficirjev, ki se več in vstrajneje ukvarjajo s politiko kot pa s svojimi vojaškimi dolžnostmi.

Ko lani v maju pri volitvah ni nobena stranka dobila večine, se je polastila oblasti vojaška klika pod vodstvom gen. Huga Ballivian. Pri volitvah je dobil največ glasov 44-letni Victor Paz Estenssoro, ki je l. 1946 živel v begunstvu v Argentini. Kandidiral je na listi Narodne revolucionarne stranke, katere program je nekaka mešanica fašističnih in socialističnih idej. Na njenem programu je med drugim tudi podpiranje rudnikov cinka.

Gospodarske razmere v državi so se slabšale iz meseca v mesec, od kar naša vlada zaradi spora glede cene ni več kupovala tam cinka. Naši in bolivijski zastopniki so o stvari ponovno govorili, toda do sporazuma ni prišlo.

Nezadovoljstvo je raslo, dokler se niso deli vojske in policije zvezali z nezadovoljnimi rudarji in pod vodstvom Nar. revolucionarne stranke začeli upor. Po treh dneh pouličnih borb je padla državna prestolnica La Paz v roke upornikov, ki so nato prevzeli oblast. Nova vlada je izjavila, da bo rudnike podpirala.

NOVINE

ZA SLOVENCE "SLOVENSKE KRAJINE" V AMERIKI

Čepinska cerkev

Zdaj ne dolgo smo pisali od torjanske Marije. "Marijine skuze" se zove tista legenda. Dnes naj nekaj napisemo od toga, ka se v starij zapiskaj čte od "čepinske cerkve." Dnes bi bole prav pravili, ka je to cerkev v Markovcih. Eli da ešče dnes den markovsko cerkev zovejo "čepinsko." Zdašnja markovska (čepinska) cerkev je že tretja na tom mestu. Eti mi pišemo od prve cerkve.

Leta 1698 je pušpek viziterao čepinsko cerkev in popis vizitaci je pravi, ka so tisto cerkev pozidali "nekdašnji" katoličani. S tem misli povedati, ka so to cerkev pozidali katoličanci pred reformacijov (prie kak se je začelo širiti v tistj krajaj luteranstvo). Tak je trbej iskati nastanek te cerkve nekaj stoletij pred letom 1698. Pisateo prekmur-ski "Starin" piše na strani 18 i 19, ka je ta cerkev nastanola v 15. stoletij. Brž ka bi nastanek bio etakiš: "Čepinska cerkev je zavolo menkanja stroškov v začetki nedozidana ostala. To je bilo začasa vladanja Hunjadijov. Pravijo, ka je med zidanjom ed-na devojka z dugimi lasmi ponoči na kolaj z dvema vpreženima jučnoma vse priprave za cerkev, štere so ljudje podnevi na brešče, kde je dnes plebanošov vinograd, vkup navozili — sproti na tisto mesto zvozila, kde den-

denešnji cerkev stoji. Kdakoli so jo stražari pitali, zakaj tak čini, je premolča i ne so dobili odgovora. Tedašnji kršćanje so tak sprevideli, ka je bila tista devojka sama Blažena Devica Marija i ona si je zdajnje mesto zvolila. Ravno v tistom časi se je zgodilo, ka so se Turki približavali Slovenskoj Krajini. Ljudje so svojo vrednoščo, zlatnino i penenze poskrili i zakopali. Kda je sovražnik odišeo, so tisti farniki, šteri so živi ostali, bili zahvalni Mariji za rešitev i so radi darovali za zidanje cerkve i jo dovršili."

Čepinska cerkev je ne bila samo mala kapela. Bila je to prava cerkev i je že v 16. stoletij imela farov. Duhovnik sinikič fare je bio včasij v Markovcih, včasij pa na Gornjem Siniki. Cerkev je od svojega početka posvečena Obiskinji Marijinomi. Prvo nedeljo po Vuzmi so v navadi tu procesije. Ravno tak na Telovo. Vizitacijski zapisnik iz leta 1698 pravi, ka duhovnik mašuje brez mašnoga plašča, ar so cerkev Torki izropali. V tom leti je bio za župnika Matjaš Franković, Horvat. Zapisnik pravi, ka je to najbolje siromaška cerkev med vsemi siromaškimi.

Prinesli smo te popis markovske (čepinske) cerkve, ka nam Goričanci ne do pravili, ka samo od Ravencov i Doljančarov piše-na tisto mesto zvozila, kde den-

BESEDA IZ NARODA

Igralcem in sodelavcem prireditve S. M. Z.

Cleveland, O. — V nedeljo 3. februarja letos je Slovenska moška zveza priredila bogat program, pri katerem so odlično sodelovali igralci v igrah: "Fernando strah Asturije" in "Prvi april." Že takrat je bilo zamišljeno, da se napravi ob prvi priliki domača zabava za sodelavce te prireditve. Žal se stvari ni moglo prej izvesti, ker takrat je bil predpust, pa je bilo toliko prireditve, da bi bilo težko vse te ljudi dobiti na tako zabavo ali sestanek. Doba za to je bila absolutno prekratka; v postu prirejati take stvari pa ni kršćansko. Zato smo to odložili za po Veliki noči.

Zdaj smo najeli dvorano S. N. D. na St. Clair Ave. in sicer soba št. 1, ki je kakor nalašč za take stvari. Tem potom obveščamo vse igralce omenjenih iger, potem vse, ki so pomagali bodisi v kuhinji, za baro, pri vratih itd. Da vsi ti pridejo na ta sestanek, kjer bo zabava, potem kajpada malo prigrizka in pijače in sicer brezplačno. Dalje se bomo malo porazgovorili, pa poveselili in se pripravili še za bodočo za kako igro. Na rokah imam tudi fotografije, ki jih je vzel fotograf takoj prireditve; tam bodo igralci videli, kako so izgledali v svojih španskih kostumih itd.

Na to zabavo so povabljeni tudi glavni uradniki Slovenske moške zveze, da pridejo v našo družčino. Saj je bila prireditev in je tudi ta zabava od Slovenske moške zveze. Ta prireditev se vrši v nedeljo 27. aprila ob 2:30 popoldne, v sobi št. 1. SND na St. Clair Ave. To je po večernicah v cerkvi. Torej vsi, ki se vas tiče, ste povabljeni in dobrodošli. Na svidenje!

Jože Grdina.

Cerkveni koncert

Cleveland, O. — Kje pa? V slovenski cerkvi Marijinega vnebovzetja v Collinwoodu. Kdaj pa? Vsak večer ta teden! Imamo namreč slovenski misijon, ki ga vodi pojoči misijonar p. Odilo. In vsak večer pojemo vsi skupaj, da je milina poslušati. Pomislite, tisoč pevcev! To se mora nekaj slišati. Pojo vsi navzoči. Misijonar vodi petje iz pred oltarja, na orgle mogočno pritiska Mr. Rakar, verniki pa pojo, da je veselje.

Pobožnosti imamo trikrat na dan: zjutraj ob 5:30 in ob 8:30, zvečer ob 7:30. V soboto zvečer bomo peli litanije Matere božje. Sklep misijona bo pa v nedeljo popoldne ob 3. uri.

Spovedovanje imamo vse popoldne in popoldne ob 3. ure dalje ter zvečer po pobožnosti. Verniki pridno prihajajo poslušat besedo božjo iz obširne domače fare in tudi iz drugih fara, kjer nimajo slovenske službe božje.

Collinwoodski misijon je veliko versko doživetje za slovenske verne rojake.

Po končanem misijonu v Collinwoodu bo p. Odilo pridigal za 40 urno pobožnost pri sv. Vidu v Clevelandu.

P. O.

Podpirajmo misijone!

Cleveland, O. — Slovenski misijonski odsek v Buenos Airesu (Argentina) je našim bralcem in rojakom gočvo precej znan, vsaj od lanske jeseni naprej, ko sta naš zaslužni Mr. Grdina in novodošli rojak-begunec dr. Meršol prav iz našega dnevnika pozvala slovensko in katoliško zavedne rojake v ZDA, naj prispejajo na pomoč misijonski akciji, ki jo imenovani odsek vodi iz Argentine. Takrat je bilo tudi rečeno, naj začno naši rojaki v ZDA podpirati z denarnimi prispevki misijonsko akcijo, naj

nudijo pomoč slovenskim misijonarjem in misijonarkam v daljnih deželah, v tej ali oni obliki. Da bi pa naša slovenska javnost še bolj spoznala delo in trud slovenskih apostolov za Kristusovo kraljestvo med poganskimi narodi, je zgoraj omenjeni odsek začel z januarjem v Buenos Airesu izdajati spet samostojno že od prej znani list "KATOLIŠKI MISIJONI," ki smo ga zadnji dve leti poznali kot prilogo zares lepega verskega mesečnika "Duhovno življenje," katerega tudi izdajajo naši Slovenci v Argentini.

Prva številka teh novih "KATOLIŠKIH MISIJONOV" je torej med nami. Nekateri rojaki so jo že dobili na vpogled, drugi jo bodo v kratkem. Pozivamo ob tej priložnosti vse naše Slovence, ki sta jim mar katoliška vera in razširjanje katoliške Cerkve po vsem svetu, da sežejo po tem prikupnem mesečniku in si ga čimprej naroče. Saj naročnina ni velika, vsak pa, kdor se na list naroči, bo storil zelo, zelo dobro delo, ker bo tako pomagal dobremu verskemu tisku in tudi sam izvedel mnogo novega o delu in žrtvah naših misijonarjev, česar do sedaj ni vedel. Za ZDA je navadna naročnina 2 dolarja. Da se pa list razširi med kar se da najširše kroge rojakov na svobodnih tleh s pomočjo vseh tistih naročnikov, ki zmorejo plačati malo večjo naročnino, zato je uprava uvedla poleg navadne naročnine še dopolno in dosmrtno. Podporna znaša 3 dolarje, dosmrtnina pa 30 dolarjev.

Opozarjamo, da "KATOLIŠKI MISIJONI" niso nov list. Z letošnjim letnikom je ta mesečnik, ki je izhajal v stari domovini pred vojno in med vojno, stopil že v 26 leto svojega življenja. A za ta začetek svoje moške dobe si je izbral novo, zelo prikupno obleko: z letošnjim letnikom je po obliki postal precej podoben našemu severno-ameriškemu mesečniku "The Reader's Digest Selections." Je torej takšne oblike, da ga imaš lahko vedno pri sebi in ga, kadar ga ne bereš, lahko vtakneš v žep. Se bolj kot zunanja oblika, pa je prikupne in zares lepe vsebina tega mesečnika. Cela vrsta nad vse zanimivih člankov, pisem naših slovenskih misijonarjev iz vsega sveta, poročila tistih, ki so jih pregnali komunisti iz Kitajske, roman o jezuitskem misijonarju očetu Ricciju, ki bo izhajal celo leto, zraven pa dolga vrsta slik, fotografij in podobnega, vse to je bogatota notranjost tega mesečnika. Opomnimo tudi, da je prva številka "KATOLIŠKIH MISIJONOV" prinesla koj na drugi strani ponatis obširnega članka, ki sta ga 19. oktobra lani v našem dnevniku objavila o pomenu katoliških misijonov in o dolžnostih Slovencev pri njih podpiranju. Anton Grdina in dr. Valentin Meršol.

Zelo lepo bo, če se bo čim več naših rojakov na ta mesečnik, ki je tako poceni, naročilo in s tem veliko delo opravilo za pomoč misijonom. Še prav posebno pa bodo veseli vsi naši misijonarji po širnem svetu, če bodo vedeli, da tudi Slovenci v ZDA nanje ne pozabimo. Saj jim bomo pri prebiranju "KATOLIŠKIH MISIJONOV" v duhu sledili iz meseca v mesec na njihovih težavnih in nevarnih potih.

V ZDA je pošiljati naročnino za ta mesečnik kot prejšnja leta še naprej na Slovensko pisarno v Clevelandu, dokler ne bo Uprava "KATOLIŠKIH MISIJONOV" javila novega poverništva.

Rojaki! Pokažimo, da znamo ceniti slovensko podjetnost, kadar gre za svetovne važne verske stvari, kot so misijoni in nemudoma naročimo mesečnik "KATOLIŠKI MISIJONI."

A. G.

Pomladanski koncert Glasbene Maticice

Prijetno sončno nedeljsko popoldne je izvabilo veliko rojakov v prebujajočo se naravo. Nekam negotov sem stopil v dvorano SND na St. Clair Ave. Bal sem se, da ljubitelji lepe glasbe, ki jo goji med nami Glasbena Matica pod vodstvom Antona Šublja, ne bodo napolnili obsežne dvorane. Bojazen je bila nepotrebna, do četrte ure, ko se je razgrnila zavesa, je bila dvorana kar lepo zasedena.

Med mnogimi gosti smo opazili dr. Valentina Meršola in gospo, župnika Jagra iz Barber-tona, O., ki le redko kako Matičino prireditve zamudi ter naša znana kulturna delavca prof. Janeza Severja in pisatelja Karla Mauserja z gospo. Med poslušalci sta bila celo dva gosta iz daljne Južne Afrike Mr. in Mrs. George Surgey, sorodnika Antona Mramorja.

* * *

Mešani zbor je zapel kot prvo "Ave Marija" iz opere "Gorenjski slavček." Ženski zbor je bil poln, glasovi čisti, moški zbor pa je bil v basih prešibek. "Ljubla si pomlad zelena" je bila podana dobro, dober je bil tudi Frank Bradač v solu. Vsem iz mladih dni poznana "Luna si je" je zelo učinkovita. Zbor jo je zapel z občutkom. "Te, te, te dobro poznam" je narodna pesem, ki smo jo tokrat slišali v svojevrstni interpretaciji. Zvenela je polno, tudi odgovori moš-

Grob na Monte Cassino

Kakor je splošno znano, so zavzniki leta 1944. popolnoma po nepotrebnem bombardirali in uničili starodavni in znameniti samostan na Monte Cassino v Italiji. To bombardiranje pa je prineslo na dan ostanke svetega Benedikta in njegove sestre Sholastike, ki počivajo tam že od leta 543. Ko so pričeli 1. avgusta 1. 1950. odstranjevati ruševine samostana in cerkve, ki je bila zgrajena nad grobom sv. Benedikta, so našli grob ustanovitelja benediktinskega reda in njegove sestre, svetnice, sv. Sholastike. Prišli so pri kopanju ruševin do marmornate plošče, ki je nosila latinski napis: "V tem grobu počivata trupli blažene očeta sv. Benedikta in Sholastike, njegove sestre." Pod ploščo se je nahajala krsta iz alabastra, v tej krsti pa je bila druga svinčena krsta, kjer sta ležala ločeno eden od drugega skeleta sv. Benedikta in njegove sestre sv. Sholastike. Na pokrovu svinčene krste je bil zopet latinski napis: "Sv. Benedikt in Sholastika."

Odgovornost za razdejanje tega slavnega samostana nosi po izjavi francoskega generala Juina edino novozelandski general Freyberg. Pri bombardiranju tega samostana je sodelovalo 152 letelič trdnjav, ki so vrgle 287 ton po 500 funtov težkih bomb in 66 in pol ton zažigalnih bomb po 100 funtov, 47 bomb po 25 funtov, 40 bomb po 26 funtov, in 100 ton H. E. bomb.

Iskrenost

— Dragica, se vam je nocoj kaj sanjalo o meni?

— Ne. Prav malo sem večerjela in nisem imela nobenih hudih sanj.

— Avstralske domače letalske družbe so prepeljale lani 1.727.691 potnikov in 53.482 ton tovarov.

Kulturna Kronika

kega zbora so bili dovolj krepki.

Alice Somrak in Mary Zorman sta občuteno zapeli duet iz opere "Figarova svatba." Nežen, čist, mehak sopran Somrakove je bil malo prešibek v primeri z močnim glasom Zormanove.

V "Moč usode" je bila Safredova odlična, Wencel Frank pa je bil v nižinah prijetnejši in si-gurnejši. Zbor je bil sicer dober, toda prešibek.

Mahnetova ima lep alt, je pa tu in tam malo negotova, zbor v "Rajski pesmi" je bil odličen.

Lepo je bli podan tudi finale iz "Netopirja."

Po odmoru je Frank Bradač v imenu Maticice izročil častnima ustanovnima članoma Maticice John Potokarju in John Dreniku posebni plaketi.

Sledil je drugi del sporeda.

Za "Polonezo" iz opere "Boris Godunov" je bil zbor prešibek, dal je pa iz sebe, kar je mogel. Lepo je bila podana žalostinka suznjev za izgubljeno domovino iz Verdijeve opere "Nabucco." Interpretacija svojstveno Šubljeva.

Najuspešjša točka sporeda je bil "Mornar," posebno drugi del je bil na odlični višini.

Carolyn Budan je zapela "Pomladne glasove" in "V dolinci prijetni." Je zelo prijetna pevka, podaja s prepričljivo čustveno predanostjo, ima odlično šolan glas ter je dobra koloraturka.

Za zaključek je zapel mešani zbor "Rodna vasica," "Od orglarja," "Pri zibel" in "Alelujo" iz Haendlovega oratorija "Mesija." Od treh slovenskih je bila posebno "Pri zibel" podana z občutjem in jo je zbor ponovil.

Haendlova "Aleluja," večno lepa himna vstajenja, je prevzela pevce in poslušalce. Bila je pa tudi v resnici, da bi si jo človek skoro težko mislil boljše.

To bi bile kratke pripombe k posameznim točkam sporeda. V celoti pa lahko rečemo, da je Matični zbor na ta svoj koncert lahko ponosen, prav tako tudi njegov pevskega Tone Šubelj. To je bilo navdobje, kar smo slišali v zadnjih letih.

Zbor je odlično izvežban, discipliniran in tvori s svojim dirigentom enoto. Žal je moški del zbora v primeri z ženskim malo prešibek, kar pa upamo, bo do naslednjega nastopa izboljšano. Že tokrat smo opazili nekaj novih mlajših obrazov, med tem ko nekaterih znanih starejših ni bilo videti. Prav in lepo bi bilo, da bi k temu našemu najmočnejšemu in najboljšemu zboru pristopilo več novih, mlajših moči, saj dobrih pevcev med Slovenci ni nikdar manjkalo.

Poslušalec dobi vtis, da Tone-tu Šublju boljše leže operne in operetne skladbe, čeprav je njegova interpretacija narodnih pesmi tudi na višini. Tone se loteva skladb čisto čisto na svoj način, njegovo podajanje je na splošno zelo posrečeno in učinkovito, čeprav je Matični zbor za nekatere operne skladbe trenutno številčno malo šibek.

Sporod je bil tokrat po svoji sestavi našemu povprečnemu poslušalcu daleko bližji kot pri drugih predstavah zadnjih let. Morda bi bilo za bodočo boljše operne skladbe združiti v enem delu sporeda, narodne pa v drugem, ki naj bi si po obsegu držala nekako ravnovesje.

Zboru in njegovemu dirigentu na odličnem uspehu čestitamo in jima pri bodočem delu na polju slovenske pevske kulture želimo veliko novih uspehov.

Vili.

OPOMBA UREDNIŠTVA.
Drugi del K. Mauserjevega članka o Kocbekovi knjigi "Strah in pogum" bomo zaradi pomanjkanja prostora prinesli v "Kulturni kroniki" šele naslednji šte-tek. Naj nam pisec in bralci oprostite!

Dr. Josip Gruden

Zgodovina slovenskega naroda

Slovenski naseljenci so se tu najprej poizgubili med množico nemških kolonov. Jako dolgo so se ohranile slovenske naselbine okoli samostana sv. Florijana, blizu sedanjega mesta Linc v Zgornji Avstriji. O teh nas poučuje samostanska mrtvaška knjiga iz 12. stoletja. Iz nje spoznavamo, da so živeli okoli sv. Florijana svobodni Slovenci (Arnolt, Ljubosta, Lastej), ki so samostan obdarovali. Tudi druge samostanske listine naštevajo do 13. stoletja mnogo slovenskih imen: Nežina, Livca, Sveto. Onkraj Donave je imel šentflorjanski samostan leta 1111. posestvo, ki sta ga podarila Trebež in Primislav. Od poslednjega je tamošnja vas dobila ime Primislausdorf (Primislavova vas, sedaj Praseldorf blizu Uhrfahra). Samostani in škofije so imeli Slovence zlasti zato radi na svojih posestvih, ker so bili priznani čebelorejci in so jim pridelovali potrebni vosek za cerkveno rabo, poleg tega pa še sladko medicino. Od tod mnoga slovenska imena na bavarških in avstrijskih listinah tje do 14. stoletja. — Slovence srečujemo dalje še do poznega srednjega veka kot solnorudarje po bavarških solinah. Nahajamo jih še v 12. stoletju kot meščane mesta Halla in posestnike v okolici. Potem pa vedno bolj ginejo te priče naše starodavnosti. Le ime naša gora, holmov in potokov še spominjajo, da je nekdanj Slovenec bival od Donavi.

“Vzhodna marka” je za nas pomenljiva, ker je bila zibelj Avstrije. Leta 995. se v neki listini dežela prvič imenuje “Ostarrichi” (Osterreich, Avstrija). — Babenberžan Henrik II., imenovan “Jasomirgot”, (imel je navado pritrjevati z besedami: “Ja, so mir Gott helfe”, “Da, ako mi Bog pomaga”), je bil leta 1156. od cesarja Friderika povišan v vojvoda in njegova dežela v neodvisno vojvodino Avstrijo. Henrik II. je tudi pravi ustanovitelj mesta Dunaja. Leta 1144. je vložil temeljni kamen za cerkev sv. Stefana in si kmalu potem “na Dvoru” (am Hof) sezidal trden grad. Tudi znameniti samostan “pri Škotih” je njegova ustanova (leta 1158.). Ugodna lega mesta je privabila mnogo tujih trgovcev in obrtnikov, ki so se naselili v okrilju močnega gradu.

Dunaj je kmalu prekosil druga podonavka mesta in trge in postal glavno mesto avstrijske vojvodine. — Podjetnost Babenberžanov pa je segala še dalje. Iz Avstrije so prodirali proti jugu, si pridobili Štajersko in del Kranjske. Gotovo bi bila že v 13. stoletju Avstrija postala politično središče obsežne babenberške države, da ni s Friderikom II leta 1246. izumrla habsburška dinastija.

Poleg Avstrije je tudi Štajerska kmalu nastopila kot samostojna politična celota. Ime je dobila od gradu “Stira” (Štajer) ob Aniži, kjer je bil rodni grad travenskih ali štajerskih grofov. Bilo je zelo mnogolično, slabo zaokroženo ozemlje, ki so mu gospodarili ti vladarji. Obsegalo je na severu izprva dolino Mure in Murice, pozneje (izza leta 1148.) tudi svet med Muro in Dravo v mestu Mariboru in Radgonu, v sedanjem Spodnjem Štajerju pa le nekaj posestev v Savinjski dolini (Zalec, Laško) in ob Sotli.

Stara “Savinjska marka”, to je svet ob Savinji in Savi je še dolgo pripadla koroški vojvodini, prav tako Slovenji gradec. Uprava tega dela je bila poverjena mejnim grofom kranjskim, ki so imeli v starem Celjskem gradu svojega sodnika. Ko je cesar Friderik I. leta 1180. podelil štajerskim grofom vojvod-

sko čast, je s tem zelo dvignil ugled in veljavo dežele. Razna neodvisna gospodstva in grofijske so počasi izginjale in oblast vojvod se je vedno dalje širila proti jugu. Isti nagib, ki je v 10. stoletju ustvaril “Veliko Karantanijo”, je tudi sedaj razširil in ojačil vojvodino Štajersko. Bila je najvzhodnejša dežela nemškega cesarstva in branik državne meje proti Ogrum.

V tistih časih ni imel le Spodnji Štajer značaj kakor dandanes, temveč Slovence nahajamo prav po vsej zemlji štajerskih vojvod. Že tedaj, ko so bili štajerski Otokarji še preprosti travenski grofi in so bila njihova posestva omejena na dolino Anize, so Slovence dobro poznali.

Skoraj vse travensko okrožje (Traungau) je bilo od Slovencev naseljeno. Tvorili so celotne, zaključene naselbine v dolinah Anize, reke Steyer in po gornjem delu Kremske doline. Ker so bili ti kraji gozdni in malo obljubljeni, se je Slovenstvo tu ohranilo deoma še do 12. stoletja.

Okoli leta 1110. je daroval štajerski grof Otokar samostanu Garsten v travenskem okrožju dve kmetiji, ki jih je imel v posestvi “Ortwin s Slovani”. In v mestu Štajer se je še dolgo neka hiša imenovala Beli grad (Balgrad). Goram, vodam in krajem pa so večinoma Slovenci dali imena. Slovenska so imena skoraj vseh večjih voda: Lausa (Luža), Frudnitz (Bronica), Zauchen (Suh), Gafelnz (Jablonec), Močvirnik, Muetnich (Motnik); enako gore: Zemsekberg (Cemšek), Wurchkogel (Vrh), Hobisch (Gabež); kraji: Leombach (Ljubnica), Gross und Klein Loiben (Ljubno), Gams (Kamnica), Moderndorf (Modrice) itd.

V sedanji vojvodini štajerski srečujemo tje gori do virov Mure in Murice Slovence vseh stanov: plemenitaše, svobodne posestnike in pedložnike. Stavili so gradove in jim dajali imena, obdarovali s svojimi kmetijami samostane in cerkve in jim služili kot podložniki.

Slovensko je ime gradu Grubarji (Greischern, Gruscharn) v Aniški dolini, ki je bil v posesti mejnega grofa Otokarja, slično tudi Ljubno (Leoben), Pekova (Peckau), Sekova (Seckau), Smilje (Smilnburg sedaj Schmierenburg), kjer se omenjata še leta 1250, svobodna Slovenca: Vidic in Neso. — Zelo dolgo so se ohranili Slovenci okoli Admonta (Vodmat) in gojskekega samostana (Goss). Tu niso bili le naseljeni samostanski podložniki, temveč tudi svobodno rojeni možje, ki se navajajo kot priče v raznih listinah, tako leta 1240. Preslav, Svojslav, Jurko za Admont, Leskovar in Rabne leta 1255. za Goss. Še 1. 1250. sta imela v Kroglem (Krieglach) blizu Severnika (Semmering) slovenska kmeta: Stangoj in Stojan svoja posestva. Gotovo nista bila edina v onem okrožju.

Dočim so se obmejne pokrajine razširile in vedno krepkeje razvijale, se je njihovo središče Koroško vedno bolj zoževalo. Stara Karantanija je okoli leta 1000. obsegala ozemlje, vredno kraljestva. Raztezala se je od Visokih Tur in Semeringa pa do Krke in istrskega Krasa, od reke Rabe do Toplaškega polja. Dvesto let pozneje je bila Koroška vtesnjena med Karavanke in Ture. Na vzhodu ji je izven sedanjih deželnih mej še nekaj časa pripadala Savinjska marka na zapadu pa “Pustriška grofija” tje do izvitrov Drave.

Vendar vez, ki je družila nekdanjo Koroško z obmejnimi pokrajinami ni bila popolnoma razrušena.

Izvolimo William M. Boyd-a za kongresmana

Cleveland, O. — V torek 6. maja t. l. se vrše v državi Ohio primarne volitve, pri katerih bodo volilci-državljeni poleg drugih javnih uradnikov tudi v 20. kongresnem okraju nominirali kandidata za novembrske volitve, ki bo tekmoval z republikanskim kandidatom za sedež v federalnem kongresu. Znano je, da je 20. kongresni okraj v veliki večini demokratiški in katerikoli demokrat bo pri primarnih volitvah izvoljen, bo tudi gotovo zmagal pri glavnih volitvah meseca novembra. Za sedež kongresmana v federalni zbornici v 20. kongresnem okraju so sedaj odločujoče volitve in nespametno bi bilo, da se jih vzdržimo, posebno ker sedaj imamo več prilike kakor kdaj prej, da naši glasovi odločujejo. V resnici za nas so primarne volitve tozadevno važnejše, kakor pa jesenske, ker če sedaj izvolimo našega kandidata, bo tudi gotovo izvoljen meseca novembra.

Naš namen je, da naše rojake jugoslovanskega porekla opozorimo, da v 20. kongresnem okraju kandidira naš rojak William M. Boyd, kateri je eden najzmožnejših med vsemi drugimi, ki se potegujejo za ta urad. Poglejmo, kaj drugorodci mislijo o njemu in kako ga kvalificirajo za ta urad. Plain Dealer piše v uredniškem članku dne 14. aprila sledeče:

“William M. Boyd, kateri je eden med šestimi, ki se potegujejo za nominacijo (za kongres) prednači vsem drugim na demokratski glasovnici.” Članek nadaljuje: “Boyd je bil in je mož dela in energije, dva termina v državni zbornici in šest terminov v državnemu senatu. Izkazal se je za izredno dobrega zakonodajalca.”

Če že odlični clevelandski dnevniki o njemu to piše, toliko bolj ponosni bi morali biti mi na njega, ker je kri naše krvi in sin našega naroda.

Mr. W. M. Boyd se je javno izrazil in to ponovno za javnost potrjuje. “Sem proti inflaciji, v katero drvim in katera prinaša samo gorje v deželo in najobčutnejše prizadene malega človeka.”

“Če bom izvoljen v kongres, bom vse svoje moči zastavljal, da se to narodno nesrečo ustavi ali v danih razmerah do skrajnosti omeji.”

To so besede in zaključki moža, ki pozna probleme našega federalnega ustroja. Te besede bi moral izraziti in se jih držati vsak kongresman, ki mu je splošni narodni blagor pri srcu. O William M. Boydu smo prepričani, da kakor do sedaj bo tudi v bodoče sledil svojim obljubam in napravil vse, kar bo koristno za blagostanje malega človeka.

Zapomnimo si, kaj nam je na dan 6. maja t. l. storiti. Odločimo se prvo, da gremo takoj zjutraj v volilne koče in zahtevamo od volilnih uradnikov demokratsko glasovnico.

Kadar nam bo ta vročena, poiščimo na njej ime William M. Boyd for Congress 20. District in pred njegovim imenom napravimo (X) križ in storili bomo svojo narodno dolžnost.

Ne dajmo se varati po nikomur. W. M. Boyd je tvoj in moj rojak in zelo zmožen za urad, ki zanj kandidira. Tvoj in moj glas naj gre njemu in v ponos vsega jugoslovanskega naroda živčega na teritoriju Združenih držav. Wm. M. Boyd naj bo naš bodoči kongresman. Volimo za njega brez vsakih pomislekov in nagibov!

Za odbor izvolitve;
Nikola Paris, predsednik;
Frank Clapac, podpredsednik;
John Popovic, tajnik;
John Gale, fin. tajnik.

Matija Škerbec:

CERKLJE PRI KRANJU med okupacijo in revolucijo

(Nadaljevanje)

Spomenik borcem

Komaj eno leto sta obstojali domobranski postojanki v Cerkljah in Lahovčah. Z drugimi slovenskimi begunci sta se tudi ti dve morali maja 1945 umakniti na Koroško, od koder so jih Angleži izdali v roke komunističnim morilecem. V Vetrinju so bili gorenjski domobranci pridruženi gorenjskemu bataljonu, ki je tvoril drugo skupino, ki je bila poslana v mučeništvo in v smrt. Le nekaj malega jih je ostalo na Koroškem ali zbežalo iz komunističnih rok.

Iz cerkljanske župnije in bližnje okolice je vstopilo k domobranskima postojankama v Cerkljah in Lahovčah skupno 110 fantov in mladih mož. Med fanti so bili večinoma mladeniči od šestnajstega do osemnajstega leta, ker so druge večinoma mobilizirali Nemci. 84 Cerkljanov je bilo vrnjenih iz Vetrinja in so potem prestali vse strahote komunističnega mučenja na poti in potem deloma v Kranju, škofji Loki in škofijskih zavodih v Št. Vidu nad Ljubljano. Od teh je bilo pobitih po strahovitem mučenju 56, živi so ostali večinoma taki, ki niso bili še stari 18 let. Nekaj jih sploh ni bežalo od doma, od teh so komunisti ubili dva, nekaj jih je, kot smo že omenili, padlo tudi v borbi s komunisti. V celoti je od 110 cerkljanskih domobrancev ostalo še živih, deloma doma, deloma v begunstvu, 36, tako je izgubilo okrog 74 članov obeh čet svoje življenje.

Pri partizanih je padlo 14 fantov in mož.

V nemški vojski jih je padlo 6, 4 so umrli v internaciji.

Od komunistov je bilo v župniji pomorjenih nekako deset nedomobrancev.

Po krivdi komunistov, ki so krivi smrti vseh talcev, pobojev in umorov, je izgubilo iz cerkljanske župnije nekako 180 oseb svoje življenje med okupacijo in komunistično revolucijo.

Ko so bili cerkljanski domobranci po izročitvi zaprti v Št. Vidu, so jih tam zasiljevali in silno mučili. O usodi zajetih domobrancev so večinoma odločali krajevni terenci. V Cerkljah je bil od komunistične vlade nastavljen kot župan Robas, p. d. Gaber. Njemu je na županstvu pomagala komunistka Glavnik, hči penzioniranega orožnika. Ta dva sta sestavljala spričevala za zaprte domobranci, kot je bilo sporočeno iz domovine.

Nekateri komunisti so prišli iz Cerklj pretepat in ubijati vrnjene domobranci. Tako je Ožbeljnov Andrej po Andrejčevem fantu teptal in ga brcal s kovanimi čevlji tako, da mu je polomil rebra in nesrečnega fanta nato ustrelil v škofji Loki, kjer je bil umorjen tudi Mrlezev Ciril iz Šmartna.

Ni mogoče popisati vseh muk, ki so jih morali prestati vrnjene domobranci, tudi ni mogoče dognati, kje so jih pobili in pokopali. Večina od njih je pristopila k domobrancem iz narodnega in verskega idealizma, da branijo vero, svobodo, premoženje in življenje svojemu narodu in so za ta idealizem žrtvovali svoja mlada življenja. Mnogo je bilo med njimi odličnih fantov in mož, naj popišemo izmed njih na kratko le dva, da se bo videlo, kako vzorni možje in fantje so bili med umorjenimi.

Osenar Stanko

Ob partizanskem napadu na cerkljansko domobranksko posadko dne 4. oktobra 1944. je bila ta dejansko brez pravega poveljnika. Nekaj članov posadke je bilo tačas odsotnih na patroli in so imeli s seboj edino strojno puško, ki jo je imela posadka na razpolago, nekaj mož pa je bilo še na svojih domovih, kjer so bili navadno čez dan in vsled nepričakovane napada niso mogli prispeti v Ljudski dom, kjer se je nahajala domobrankska posadka. Tudi Osenar je bil doma. Ko je začel streljanje in je videl, da so partizani napadli postojanko, je naglo zgrabil svojo puško, ki jo je imel doma, pustil svojo družino samo in stekel med šviganjem krogel v Ljudski dom. Domobranci so bili vsled nenadne in silnega napada vsi zbegani in prestrašeni. Osenar je takoj pregledal ves položaj in kar sam prevzel komando nad četo. Hitro je razvrstil vse moštvo na položaje, vsem vlil poguma s svojimi be-

sedami in svojo hladno mirnostjo in neustrašenostjo ter vodil vso silno borbo tako spretno, da je bila najmanj dvajsetkrat večja partizanska sila po celonočnem boju krvavo odbita. Ob 4. zjutraj drugi dan so se partizani z vozov mrtvih in ranjenih partizanov.

Komunisti so streljali v Ljudski dom z mitraljezi, z navadnimi vojaškimi puškami in z minometali. Približali so se že čisto blizu domobranske posadke v prosvetnem domu, ki je končno z ročnimi granatami od-

bila napad in zapodila nasprotnike. Ta sijajni uspeh je dosegla hrabra domobrankska posadka predvsem vsled mirtosti, prevdarnosti in junaštva Stanka Osenarja, ki je od takrat kot komandant vodil cerkljansko domobranksko posadko. V domobranksko četo je uvedel red in disciplino, fantje in možje so ga spoštovali in radi ubogali. — Pod njegovim vodstvom so od tedaj domobranci očistili komunističnih tolpa vso cerkljansko okolico.

(Dalje prihodnjič.)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za 2 družini, 5 in 5 sob, na 1133 E. 78 St. Lastnik sam prodaja. — (83)

Iščeeje stanovanje

Zakonski par brez otrok išče 4 ali 5 neopremljenih sob v St. Clairski okolici. Kdor ima kaj naj pokliče UT 1-2802. — (81)

Najboljša kupčija v Euclidu

2 hiši in 5 zidanih garaž, ena hiša ima 8 sob, veliko verando spredaj, 4 spalne sobe, klet pod celo hišo, plinska gorčoka, “bungalow” hiša zadaj s 5 sobami, plinska gorčoka, lot 50x300 v Euclidu blizu Blvd. Vse za ceno \$25,000. Pokličite Broker, SU 1-4121. (82)

Kisla repa in zelje

Še imamo zalogo kisle repe in kislega zelja.

Emil Bukovec

6024 St. Clair Ave.

Zakonski par dobi delo

Oskrbišni delo dobi zakonski par, dnevno delo — \$50 na teden. Vprašajte pri Yale gladišču, E. 82nd in St. Clair Ave., po 7 uri zvečer. (82)

Išče sobo

Moški, samski, išče opremljeno sobo, če le mogoče s kuhinjo. Kdor ima kaj naj pokliče naš urad HE 1-0628. — (82)

Hiša naprodaj

Hiša za 1 družino, 8 sob, 4 spalne sobe in kopališče zgoraj, stanovanjska soba, jedilna soba in kuhinja zdolet. Polna klet, plinska kurjava. Na Dible Ave. Pokličite EX 1-0049. (x)

PRI NAS DOBITE TA TEDEN

lepo in veliko zalogo doma soljenega in prekajenega mesa in izvrstne domače suhe klobase. Se priporoča

OGRINC'S MARKET
6414 St. Clair Ave.

VAS MUČI REVMAZIZEM?

Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas.

MANDEL DRUG

slovenska lekarna

15702 Waterloo Rd.

KE 1-0034

MAX'S AUTO BODY SHOP

MAX ZELODEC, lastnik

1109 E. 61 St.

Tel.: UTah 1-3040

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Re-Nu Auto Body Co.

Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov.

Popravljamo body in fenderje.

Welding.

JOHN J. POZNIK in SIN

GLenville 1-3830

982 East 152nd Street

Ženske dobijo delo

JANITRESS

Začasni

popoldanski šift

AMERICAN STEEL & WIRE DIV.

U. S. STEEL CO.

1230 Marquette Rd.

(E. 55 in St. Clair okolici—

TO 1-2000, Ext. 742)

(81)

Ženske za čiščenje IZURJENE

Delo ponoči, plača od ure.

Stalno delo v okolici

East Cleveland na Euclid Ave.

OHIO WINDOW CLEANING COMPANY

1230 E. 9th St.

CH 1-7515

(82)

Moški dobijo delo

Planer Hands

DRUGI ŠIFT

5 večerov—9 ur vsak večer

še ena ura povrh plačana

za nočno delo

Dobra plača od ure in

liberalna nagrada

BROWNING CRANE & SHOVEL CO.

16226 Waterloo Rd.

IV 1-1400

(84)

Delo na farmi

Moški, ki se razume na kmetijstvo, dobi delo z dobro plačo. Pokličite John Drenika, Wickliffe 3-0886 po 7 uri.

(x)

TAPCO potrebuje moške

izurjene in novince

ZA

Press Loaders

Press Operators

Polishers

Buffers

Miscellaneous

Machining

Utility

Operators

Acetylene

Welders

Bench

Inspectors

Hand Truckers

Morajo biti pripravljeni delati katerikoli šift. Visoka plača od ure. Izvrstni delovni pogoji. Stalno delo. Prinesite dokaz državljanstva.

Uradne ure:

8 zj. do 5 pop. dnevno

8 zj do 4 pop. v soboto in nedeljo

THOMPSON PRODUCTS, Inc.

23555 Euclid Ave.

(81)

DELAVER

Dnevno in nočno delo

Plača od ure

vsake starosti

THE E. W. FERRY SCREW

PRODUCTS, Inc.

Smith Rd. off Brookpark Rd.

(x)

ČIŠČENJE — Čakajoč na neki železniški postaji na Koreji na odhod suši Pfc. Norbert Frazer iz St. Paul, Minn. svoje perilo. Upajmo, da se je lépo posušilo.

J. M. Galli-Vinko:

Mož, ki mu je umrla žena

Smrt Florencije je napravila globok vtis v vsej mestni četrti. Pogovori so se sukali okrog desetih otrok, ki jih je pustila. Na vse, ki so prihajali čut k mrliču, je napravljalo poseben vtis telesno in duševno stanje Romana, moža pokojnice. Odkar jo je videl umreti tisto jutro od kapi, je njegovo vedenje izzvalo najrazličnejše razlage. Še nič ni jokal. Niti najmanjši gib ni kazal njegove žalosti; neizmerne žalosti. Njegov odločen molk je vzbujal pozornost. Vsem, ki so ga pozdravljali, se je zahvaljeval na isti način. Vsem se je enako priklanjal z glavo. In ko so najbolji prijatelji že eno kvadro prej mislili na ganljiv prizor pri pozdravu, so bili v trenutku pozdrava razočarani. Želeli so se z njim objeti v daljšem in tolažilnem objemu, toda Roman je jedva nakazal videz objema. Položaj je bil vsekar zelo mučen. Ni bilo mogoče razumeti tega ravnanja pri izobraženem človeku. Mnogim to ni bilo po volji in so mu razmerjali. Vsi so seveda tolmačili enako. Ena skupina, ki je z zanimanjem tolmačila zadevo, so bili Romanovi tovariši iz urada, kjer je bil on predstojnik. In moramo povedati: kljub temu, da je bil predstojnik, so ga vsi tako radi imeli kot svojega brata.

Po daljšem prerekanju, je povzdignil svoj glas Lojze:

— Prijatelji, naš ljubljeni predstojnik mora strašno trpeti. Sicer ni mogoče razložiti njegovega vedenja ...

In Janez mu je presekalo:

— Nezaslišano! ...

— To je prava beseda — je nadaljeval Lojze. — Vsi poznamo njegovo sočutni značaj; včasih celo prekipelavo. V gotovih okoliščinah celo vsiljiv. Morda nismo zadosti upoštevali tega ob pondeljkih, ko nam je pripovedoval o nedeljskih dogodivščinah svojih desetero otrok in svoje uboge žene? Po mojem se mora dogajati nekaj strašnega v predstojnikovi duši.

Robert je pa povzel od druge strani:

— Meni se pa zdi, da misli naš predstojnik, ki je dober katoličan, da bi bil jok nekak ugovor proti nedoumljivim božjim načrtom. Morda ne more jokati. Morda je to, kar je za nas molčečnost, zanj brezmejen razgovor z Bogom, z njegovo ubogo ženo in desetimi otroci, ki so ostali sirote? ... Vedeti morate, da vera v teh slučajih ...

Robert ni mogel nadaljevati. Prekinil ga je Gid. Dober dečko. Toda vedno je imel nekaj svojkega. Rekel je:

— Ze začnjam z modrovanjem! ... Ali veste nekaj?

— Kaj pa? so vprašali nekateri naenkrat.

— Predno sem se nocoj odpravil semkaj, me je poklical Vilko. Rekel mi je, da me bo

jutri za nedeljo nekam povabil. Pogovor se je popolnoma spremenil. Tokrat je bil povsem turističen.

Čuvanje se je nadaljevalo, kot vsako čuvanje mrličev. Eni so prihajali, drugi odhajali z mrtvaškim duhom, ki ga daje cvetje.

Roman je nemoteno nadaljeval z istimi kretinami, kakor je bil začel v trenutku, ko je Florencija umrla v njegovih rokah. Nihče se ga ni upal odvrtiti. Ko je poskusil eden njegovih najbližjih sorodnikov, se je popolnoma zmedel ob Romanovem ravnanju. Tako so minevale ure.

Proti jutru se je Roman vleegal. Njegovi živci so ga zmogli.

Kljub temu ni mogel spati. Legel je bil v isto posteljo, v kateri je prejšno noč videl mirno spati Florencijo. Tudi sedaj je spala. Večno spanje. In kot bi jo imel ob svoji strani z vsemi darovi življenja, je začel glasno govoriti sam s seboj. Bil je medsebojen samogovor. Spraševal je svojo rajnico in sam odgovarjal. Tako je pregledal vse življenje, ki sta ga skupno preživela. Ko je prišel govor na Edvardčka, katerega je Bog poklical k sebi v nebesa na dan njegovega prvega obhajila, je Roman vprašal:

— Florencija, ali si pri njem?

Hotel je vprašati, če je v nebesih. To je bilo veliko vprašanje, ki je zahtevalo velik odgovor. In to je bil nagib njegovega, za vse nerazumljivega ravnanja. Janez je bil ugamil. Velik nemir se je polasčal Romanove duše. Kajti nagla smrt Florencije ni zagotavljala nobenega kesanja. On jo je videl umreti. Prišla se je za glavo in nič drugega. ... In če je bila v grehu? In vprašanje: Ali bo skupaj z Edvardčkom? se mu je vsiljevalo vsaki čas. Ali bo skupaj z njim? ... Bo skupaj z njim? ... Strašno!

Ob desetih dopoldne je bil pogreb. Ko so položili rakev v isti grob, katerega je bila dala napraviti Florencija, ko je umrl Edvardček, so se pogrebci začeli razhajati ... Tudi Roman je odšel domov s svojimi sinovi.

Ko so stopili v hišo, je pomislil, ne da bi kaj rekel: "Novo življenje ... brez Florencije! ... Ali bo mogoče? ... O Bog, moj Bog! ...

Minevali so dnevi in prišla je na vrsto zadeva dedščine. V tem slučaju je bilo zelo lahko ... Florencija je imela naložen ves svoj denar v banki na svoje ime s sopočpisom svojega moža. Roman je poiskal bančno knjižico. Videl je saldo. Tako kot si je mislil. V banki je bilo 1,250,000 pesos-ov. In tisti hip se je spomnil nečesa; kako vporabiti ta denar. Za hip je omahoval. Bil je odločen storiti, kar ga je bila naprosila Florencija, pa se ji je bil uprl. Predno naj stori odločilni korak, se je sklenil posvetovati z ženino materjo. Sel je k njej in jo vprašal:

— Draga tašča ... Vest me je začela peči. Nekoč me je Florencija prosila, da bi obrnil denar, ki ga je imela v znesku nad en milijon, za zidavo cerkve v sirotišču, ki naj bi služila tudi vsem drugim.

— Da, res je ... Revica je morala mnogo prestati radi tega.

— Upri sem se bil zato, ker bi se bil lahko vporabil ta denar, za kar se potem ni bil vporabil. Zato pa sem se prišel sedaj posvetovati z vami in prositi vašega mnenja, ki ste mati moje žene, da mi boste prav svetovali. Zdaj se mi zdi prav umestan ta trenutek, da bi se dal denar v namen, kakor je Florencija svoj čas želela.

— Roman, meni se zdi zelo prav tako ... Kako bodo zadovoljne sestre! In sirote! ... in gospod Rok! ... in vsa mestna

četrt ... Večno bodo hvaležni!

— Florenciji! ...

— In predvsem, kako vesel bo Bog, naš Gospod! ...

Roman je postal izredno vesel. Po smrti Florencije se ni doživel takih trenutkov. Odločil se je izpeljati, kakor je bilo dogovorjeno. Ni hotel čakati. Bal se je, da bi ga kaka misel odvrnila od tega. Odprl je pisalno mizo in vzel knjižico s čeki. Datum je postavil tri dni pred smrtjo Florencije, da bi nekako zadostil njenim željam še za življenja. Vsaj videz je bil tak. Zapisal je visoko število in podpisal. Vzel je klobuk in zaklical: "Na svidenje!" in kmalu nato je že stal v delovni sobi gospoda Roka. Bila je to skromna sobica v enem kotu sirotišča.

Pater Rok je zelo cenil Romana. Ko ga je videl vstopiti, je vstal in hitel pozdravljati:

— Gospod Roman. Dolžan sem vam obisk. Vsaki dan sem hotel storiti svojo dolžnost. ... Toda leta in razmere. ... Sled-

njič tudi božja služba ... In s čim vam morem biti na uslugo?

— Ali je doma Mati prednica?

— Da.

Pater Rok je pritisnil na gumb in v nekaj minutah je prišla Mati Hermina v sobico. Ko je pozdravila gospoda Romana, ji je on povedal vse brez ovinkov.

— Tu imate tale ček ...

Pater Rok in prednica sta se nemalo začudila in hkrati vzklknila:

— En milijon dvestopetdeset tisoč pesos-ov?!

— Tako je. S tem samo izpolnujem željo moje drage in nepozabne Florencije. ... Ta denar je namenjen za zgradbo cerkve. Tako je bila ona odločila. In ako sem se nekoč protivil temu vsled sebičnosti, hočem to zmoto danes popraviti. Razen tega imam velike zahteve. Kupiti pri ljubem Bogu velik odgovor na moje vprašanje, ki me muči; zelo muči. ... Rad bi vedel, ako je moja Florencija z

njim, z našim Edvardčkom, to se pravi pri Bogu ... v nebesih.

Pater Rok ga je prekinil:

— Kaj mislite človek božji?

Imejte vero ... Vaša žena je bila zelo dobra. ... Sirotišče jo zelo dobro pozna. Otroci so jo vedno ljubeznivo sprejeli. Mnogi so jokali ob njeni smrti. Dajte no, gospod Roman. Izbijte, si iz glave to idejo. Ako je kaj manjkalo, ji bo vaš današnji dar kot peroti, na katerih bo poletele v nebesa. ... Vedno se to ne zgodi. Toda ...

Mati prednica ga je prekinila:

— Pater Rok ima prav. Vedite, gospod Roman, da bomo začeli s tem denarjem takoj graditi cerkev in ne bomo nehali, dokler ne bo dovršena. Tisočera vam hvala v imenu Boga in nas vseh. In kako naj objavimo ta dogodek?

Roman je rekel:

— Ah! ... častita Mati prednica, nočem da bi se imenovalo ime darovalca. To je izključen pogoj.

— In ako bodo silili s vpraša-

nji?

— Odgovorite jim: neka duša, ki trpi ...

— Gospod Roman, ne bodite taki ...

Toda Roman je naglo odšel. Ko je prišel domov, so tašča in sinovi opazili spremembo na njem. Ne veliko, vendar nekoli-

ko.

Tretjo noč po tem dogodku je imel Roman sanje. Čudovite!

Sanjal je, da je čul ob svoji mrtvi ženi. Naenkrat so ugasnile vse sveče in zasvetilo je mnogo blestečih luči. Njegova žena je bila v raki kot ono noč. Roman se je hotel dotakniti. Ni mogel. Luči so mu branile. In po nekaj nebeskih minutah je videl nekaj izrednega. ... Florencija je začela odpirati oči. Nato je dvignila desnico. ... Potem levico. Premaknila je kolena in slednjič se je dvignila in obsedela v raki. ... Tu so se sanje končale. ... Vse to je bilo za

Romana srečno znamenje. Že se je začelo daniiti. Roman je vstal in na pol oblečen preletel vso hišo, rekoč:

— Vesela novica! vesela novica! ... Mamica je v nebesih! ... Mamica je v nebesih!

In najmlajši sinko je vprašal, ko je videl očka tako iz sebe:

— Kako? ali nisi rekel, da je šla mamica na deželo?

Roman se je zmedel in rekel, kar mu je prišlo na misel:

— Hm ... Da! ... Imaš prav; odšla je na deželo in od tam v nebesa.

— Kako pa to veš, očka?

— Ptička mi je povedala, ki je priletela s polja.

Vsako nedeljo po kosilu so šli Roman, sinovi in tašča na grob, da pomolijo za pokojno Florencijo. Potem so pa obiskali sirotišče, da vidijo kako napreduje cerkev ...

In pročelje z vsem ogradjem se je zdela Romanu kot obraz Florencije, ki se mu smehlja.

MI DAJEMO IN ZAMENJAMO RDEČE MERCHANTS' ZNAMKE

The BAILEY Co.

4 popolne department trgovine

Površni Plašči

Izgledajo najboljše ... 12

različnih krojev ... vsi

v vrednosti \$29.95 ...

vs iz čiste volne

Mi dajemo Merchants' znamke

\$19.95

BARVE:
Prašno modra
Naravna
Leden modra
Koralna

Crna
Bela
Rosa
Kožna

Drap
Siva
Modra
Bela

- Uvoženi Lacy Tweeds
- Mehki Wool Suedes
- Lepi volneni križasti
- Lepi Poodle vzorci
- Zarezani žepi
- Yoke Backs
- S spremen. manšetami
- Visoki šerpasti ovratniki
- Misses' mere
- Junior mere
- Ženske polovične mere

BAILEY'S Tretje nadstropje in v vseh podružnicah

Roman o ljudeh, ki jih žepa po svobodi

Zgodba o globoki ljubezni dveh mladih ljudi, njunem gorečem idealizmu in samožrtvovanju za svobodo

"Ljudska pravica" in "Ljudska demokracija" razgaljeni v ostri luči satire.

Roman, ki ga čitajo povsod, kjer žive Slovenci v svobodi: v Severni in Južni Ameriki, v Avstraliji, Angliji, Franciji, Italiji, na Tržaškem, Goriškem in Koroškem, v Egiptu in celo v Siamu.

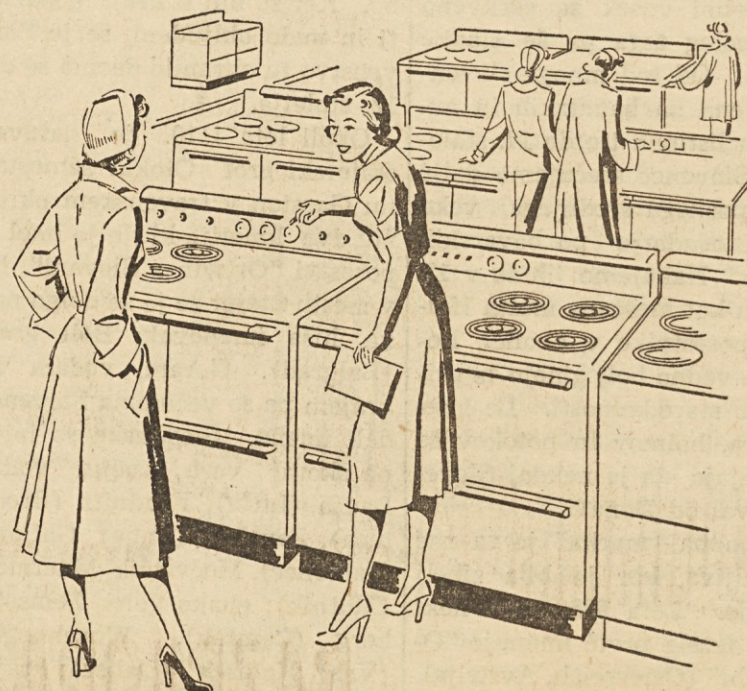
TE KNJIGE NE BI SMELO MANJKATI V NOBENI SLOVENSKI NEKOMUNISTIČNI HIŠI!

Trdo vezan, 274 strani, z lepo naslovno sliko. Cena \$3.00. Denar pošljite z naročilom.

Naroča se pri:

AMERIŠKA DOMOVINA ali TRIGLAV PUBLISHING
6117 St. Clair Ave. 1107 E. 74 St.
Cleveland 3, O. Cleveland 3, O.

Izberi si štedilnik, ki je vedno v redu

... izberi si ELEKTRIČNEGA!

Snažen, varnost avtomatična, točen, hiter, v uporabi enostaven — to je samo nekaj lastnosti, zaradi katerih se boste odločili za električni štedilnik.

Čist, električna vročina, ki jo z lahkoto nadzirate, bo sledila točno vašim receptom ... uspeh bo vedno isti ... ohranila vaše priprave in kuhinjo lepo snažno in svetlo.

Modernizirajte vašo kuhinjo sedaj z novim električnim štedilnikom — s štedilnikom, ki je vedno v redu!

The Illuminating Company
ALWAYS AT YOUR SERVICE IN THE BEST LOCATION IN THE NATION

"TEN O'CLOCK TUNES" NAJBOLJŠA GODBA
NAJBOLJŠI TALENTI
JUTRAJ OB 10 — WICA in WGAR * ZVEČER OB 10 — WHK

ŽENINI IN NEVESTE!

Nашa slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628

Match the Bride's Radiant Beauty with

Flowers
from

CENTA

slovenska cvetličarna
CVETLICE ZA VSE PRILIKE
STANLEY IN JULIE CENTA,
lastnika

1551 Hayden Ave.

Phone: GL 1-6876

Res.: GL 1-1539

Za nagrobnik pokojnemu Msgr. F. Gabrovšku

Cleveland, O. — Moja križda smo zvedeli iz pisem in drugih poročil o resnici, smo to trditev zanikali. V A. D. so se takoj začeli oglašati in odgovarjati, toda glas sopotnikov je bil tako hru-pen, da so ljudje začeli verjeti nastavljenim zankam, vse je vpilo, da gre za osvobojenje domovine. Živijo revolucija!

V tistih najhujših časih se je oglašil mož, ki je pribežal v Ameriko. Mož bistrega razuma in trdne jeklene volje, mož, ki je bil že v domovini visoko čisl-an. Sopotniki so ga takoj napadli, kakor je njih navada napasti vsakega, ki bi se drznil kaj ziniti proti komunizmu, za ka-terega se ženo, da bi ga živeli, kjerkoli mogoče.

Ta neustrašni mož Rt. Rev. Msgr. Franc Gabrovšek je zavi-hal rokave in je napisal javno-sti odlično, za kaj se gre v do-movini. Napisal je tako, da je kar rezalo tistim v možgane, ki so ga črtili vedoč, kdo je on, ki pozna njih gonjo po njih delih. Zato je tudi završalo med sopot-niki in Gabrovšek je bil njih tar-ča. Začeli so ga obkladati z raz-

nimi obrekovanji in obdolžitva-mi, da bi ga pred javnostjo u-mazali in potem lažje nemoteno širili komunizem med našim na-rodом v Ameriki.

Pokojni James Debevec, ki je bil dobro poučen o vsem tem, je Rev. Gabrovška sprejel za so-delavca. S tem se je začela ka-zati šele prava resnica. Zagovor-niki komunističnih idej so sicer škripali z zobmi, narod je pa za-čel spoznavati, za kaj se v resni-ci gre in borba se je začela.

Ni bilo lahko prodreti z resni-co na dan. Treba je bilo mnogo, mnogo dopisov in dokazov. Še-le, ko so začela prihajati pisma iz domovine, ki so potrjevala, da je nes tako in še mnogo huj-še, kakor piše A. D., potem še-le so utihnili sopotniki in malo bolj previdno širili svojo gonjo napram beguncem in vsem, ki so pribežali v zavetje Amerike.

Če ne bi bilo Rev. Gabrovška, bi bilo mnogo naših rojakov po-tegnjenih v veliko zmoto, da je komunizem rešitev našega na-roda.

Radi imamo resnico, toda res-nica silno trpi. Mož, osobito še duhovnik, ki se ni pomišljal in

se ni bal povedati resnice, je bil silno napadan, zaničevan in sra-močen po veri nasprotnih in to-celo organizacijskih časopisih.

Msgr. Franc Gabrovšek je trpel na ugledu več let. Tožba, ki jo je uložil, da se izkaže resnica, je vzela dolgo časa, predno je bila končana in ves ta čas je tr-pel. Zbolel je in končno podlegel.

Na obisku v Milwaukee

Ko je bil zelo bolan, je bil do-ločen dan, da ga prijatelji in so-brati-duhovniki obiščejo na nje-govi fari v Milwaukee, kjer je bil nameščen potem, ko je več let bival v Clevelandu pri fari sv. Vida. Tega obiska sem se udeležil tudi podpisani. Izrazil se je: "Bolje, da ste mé prišli obiskat še živega, kot potem, ko vas več videti ne bom mogel." Vedel je, da zanj ni pomoči, za-to se je lepo razgovarjal z vse-mi. Na obisku je bilo veliko du-hovnikov, med njimi tudi škof Rožman.

Kakor je bilo pričakovati, se je potem kmalu raznesla vest: "Umrl je blagi in jekleni mož". Zopet je bil veličasten pogreb. Pogreb je bil posnet na film.

Truplo pokojnika je bilo polo-ženo na pokopališču poleg gro-ba že prej umrlega župnika nje-govega prednika Antona Schiff-nerja. Farani, ki so ga spošto-vali, želijo, da bi rajnemu Gab-rovšku postavili sličen spome-nik, kakor ga ima prejšnji žup-nik A. Schiffrer. Ker je pa fara-majhna in ker je Rev. Gabrov-šek živel več let v Clevelandu, so se farani obrnili na nas, fa-rane fare sv. Vida, če bi mi, ki smo spoštovali rajnega, mogoče kaj prispevali za njegov spome-nik. Ko sem prejel to prošnjo, sem se obrnil na msgr. Ponik-varja, da bi se zavzeli za to za-devo. Odgovorili so mi: "To za-devo pa naj vzame v roke Rev. Father Baraga."

Ker pa je bilo v fari mnogo pobiranja in kolekt, sem to za-devo pustil do prve boljše prilike. Vendar pa stvar ni zaspala. Živela je naprej v tem, da je Mrs. Frances Baraga tu in tam zbirala v ta namen. Približno 100 dolarjev je že nabranih. — Imena darovalcev bodo priob-čena, kadar bo zbirka končana.

Od srca priporočam, da bi se priglasi vsak, bilo z malim ali

večjim darom, da tako storimo svojo dolžnost. Naj bo spomin na njega, ki se je boril za resni-co. Mi ne bomo za to nič trpeli, če si odtrgamo nekaj skromnih dolarjev, mož pa bo dobil do-stojen spomenik, ki ga je tudi zaslužil.

Kdor ima priliko, naj izroči Mrs. Frances Baraga na 1105 E. 71 St., ali meni, bilo na domu ali pa v N. A. banki.

Anton Grdina, st.

— V Rockefeller Center v New York City ima več kot 1,100 tveč in njihovih podruž-nic svoje pisarne.

FRANK KLEMENC BARVAR in DEKORATOR

18715 Muskoka Ave.
IV 1-6546

GLAVNI STAN ZA BLAGO NA JARDE ZA MOŠKE IN ŽENSKO ZA POŠILJKE PREKO MORJA PO ZMERNIH CENAH

Čisto izgotovljeno blago, 50% volna, 50% rayon, za moško obleko, idealno za vse leto, v plavi sivi in rjavi barvi; regularno \$2.75 vrednost, sedaj samo \$2.00 jard.

Blago, ki se ne zmetka, volna, rayon, gabardini in shark-skins, 60 palcev široko, za moško ali žensko obleko v tem-nih in svetlih barvah; regularno \$2.50 vrednost, sedaj samo \$1.75 jard.

Mi imamo tudi silno količino blaga na jarde, pripravno za ženske suknje, obleke in krila po posebnih cenah. V zalogi imamo kompletne potrebščine za krojače in šivilje.

Govorimo nemško in slovensko v naši trgovini.

S. LIEBERMAN WOOLEN CO.

1446 W. 3rd St., blizu Superior Ave.

CH 1-6067

Odprto od ponedeljka do sobote od 9 do 5:30 popoldne
Ob sobotah od 9 do popoldne

Začetek nocoj ob 7. uri! Odprto nocoj, v petek, soboto in ponedeljek do 9. ure zvečer!

SEARS
ROEBUCK AND CO.

SEARS DAYS

A SALE AS GREAT AS ITS NAME!

RAZPRODAJA! HOMART PLINSKI IN ELEKTRIČNI GRELCI

30-gal. plinski

VODNI GRELEC

Regularno 79.98

64.77

1952 Model 3528
1 leto garancije

30-gal. plinski
Regularno 98.95

87.77

1952 Model 3525
5 let garancije

40-gal. reg. 125.95, 104.77

V VSEH SEARS TRGOVINAH

30-gal. plinski

VODNI GRELEC

s steklenim vložkom
Regularno 114.95

97.77

10 let garancije
1952 Model 3592

45-gal. plinski vodni
grelec, s steklenim
vložkom

Reg. 169.95
147.77

10 let garancije
1952 Model 3589

V VSEH SEARS TRGOVINAH

30-gal. električni

VODNI GRELEC

Regularno 104.95

94.77

5 let garancije
1952 Model 3607

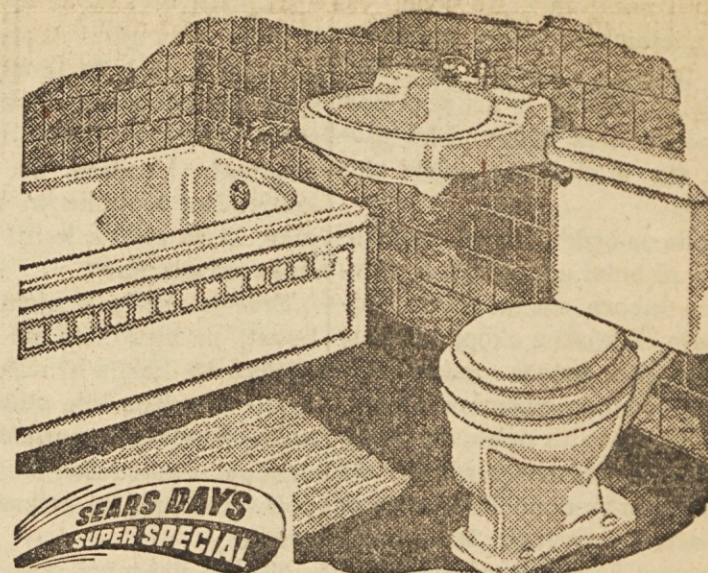
52-gal. reg. 129.95, 119.77

50-gal.
s steklenim vložkom
električni grelec

Reg. 155.50
134.77

10 let garancije
1952 Model 3650

V VSEH SEARS TRGOVINAH

Regularno 159.75 - - 3 komadi
Homart oprema za kopalnico

• 3 komadi
• Prihranite 39.87

119.88

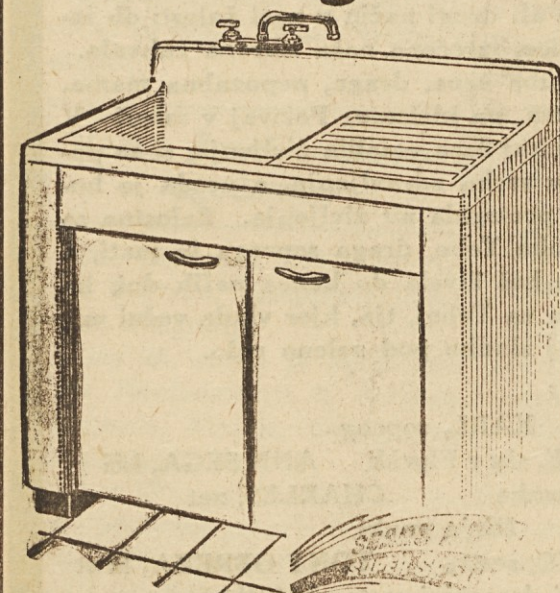
Ugodni pogoji

Popolnoma urejena. 5 čevljev jeklena banja, umi-valnik iz porcelana, noge in odvodna cev posebej, enaka straniščina školjka z belim sedežem. 3 ko-madi oprema za kopalnico z 5 čevljev lito banjo.

Regularno 171.20 sedaj 139.88

V VSEH SEARS TRGOVINAH

Nobenega denarja takoj -- 36 mesecev časa za plačilo F. H. A. za vsa izboljšanja vašega doma

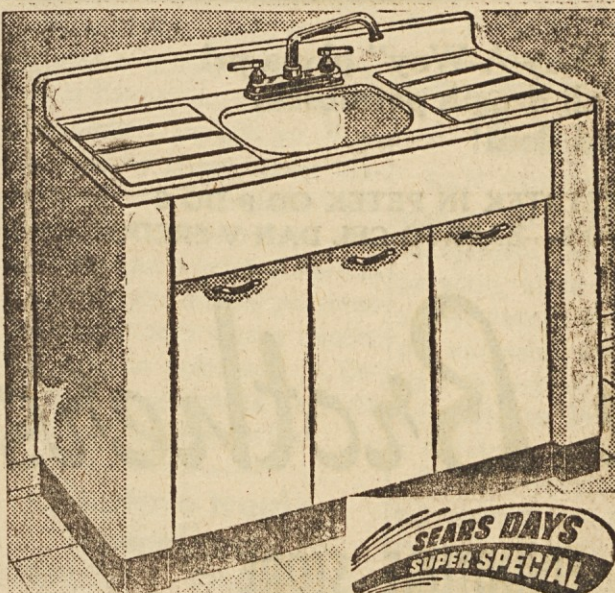

42-in. liti železni
kabinetni lijak

Regularno 89.95

64.77

Kompleten, kar za postaviti. Proti kislinam ima odporno plast belega porcelanastega emaila stopljeno s treznim vrhom iz litega železa. Vodna pipa se lahko premika in se istočasno toči mrzla in vroča voda. 1952 Model 4526. V vseh SEARS trgovinah

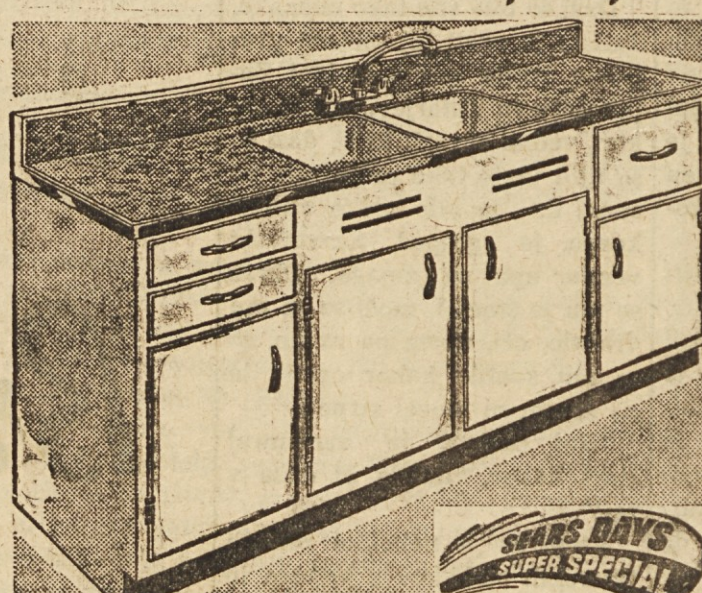

54-in. porcelan.
kabinetni lijak

Regularno 109.95

77.77

Kompleten, kar za postaviti. Izdelan iz porcelanastega emaila. Dva prostora za od-tekkanje posode. Spodaj veli-ka omara, vezave iz kroma. 1952 Model 6209. V vseh SEARS trgovinah

66-in. Homart
lesen Formica
kabinetni lijak

Regularno 169.95

137.77

Kompleten z okraski... zgo-raj obložen v rdečem ali si-vem. 72-in. Sink, reg. 189.95, 154.77 84-in. Sink, reg. 204.95, 164.77 96-in. Sink, reg. 219.95, 179.77 V vseh SEARS trgovinah

"Zadovoljstvo zajamčeno ali vrnemo denar"

SEARS

CARNEGIE at E. 86th St.
LORAIN AVE. at W. 110th St.

4109 E. 131st St.
14922 ST. CLAIR

5927 BROADWAY
4263 PEARL RD.

328 BROAD ST., Elyria
95 N. PARK PL., Painesville

HENRIK SIENKIEWICZ:

Z ognjem in mečem

Bitva v tem razmerju sil bi mogla biti dvoumna, ker en naval strahovitih huzarjev je čisto zadostoval, da je zgnel desetkrat večje trume.

Tako je svoj čas gospod Hodkiewicz, hetman litevski, s tremi tisoči huzarjev pod Kirholmom strl v prah osemnajst tisoč izbrane švedske pehote in konjice; tako je pod Klušinom en oklopniški prapor v divji vihr raznesel nekoliko tisoč angleških in škotskih najemnikov. Hmielnicki je to vedel, za to je šel, po besedah ruskega letopisca, počasi in oprezo: "z mnogimi očmi, kakor zvit lovec, na vse strani pogledujoč in na miljo in še dalje imajoč straže pred seboj."

(Samoil Veličko, 62.) Tako se je bližal Zoltim vodam. Zopet so ujeli dva vestnika. Ta dva sta potrdila pičlost kronskih sil in javila, da je kastelan že prebrel Zolte vode. Ko je Hmielnicki zaslišal to, je ostal na mestu, kakor bi se vdrl, in se obkopal z nasipi.

Srce mu je radostno bilo. Če se Potocki odloči za naskok, mora biti pobit. Kozaki na planem ne vzdržijo pred oklopniki, a za nasipi se bijejo izborni in v toliki premoči nedvojbeno odbijejo napad. Hmielnicki je računal na mladost in neizkušenost Potockega. Toda pri mladem kastelanu je bil izkušen vojak, starosta Živiecki, gospod Stefan Čarniecki, huzarski polkovnik. Ta je uvidel nevarnost in je pregovoril kastelana, da se je umaknil nazaj za Zolte vode.

Hmielnickemu ni preostalo nič drugega, nego da je krenil za njimi. Ko se je drugega dne prepeljal čez žoltovodske globeli, sta si stali obe vojski oko v oko.

Toda nobeden izmed vojskovodij ni hotel udariti prvi. Sovražna tabora sta se začela najhitreje obdajati z okopi. Bila je sobota, dne petega maja. Ves dan je lil dež curkoma. Oblaki so tako zavalili nebo, da je popoldne vladal tak mrak, kakor bi bil zimski dan. Pod večer se je naliv še povečal. Hmielnicki si je mel roke od radosti.

"Naj se le stopa razmoči," je govoril Krzečovskemu, "in se ne bo upal prvi z huzarji udariti na nas, ker bi oni v svojem težkem orožju potonili v blatu."

Dež pa je padal in padal, kakor bi samo nebo hotelo priti Zaporoscem na pomoč. Vojski sta se okopavali leno in mrko sredi potokov vode. Ognjev ni bilo mogoče zažgati. Nekoliko tisoč Tatarjev je izšlo iz tabora pazit, da bi se poljski tabor, izkoriščajoč meglo, vodo in noč, ne poizkusil umakniti. Potem je zavladala globoka tišina. Slišal se je samo šelest naliva in šum vetra. Gotovo ni niti eden spal v obeh taborih.

Proti jutru so v poljskem taboru zaigrale trobente, dolgo in žalostno, kakor bi jim upadlo srce, potem so tupatam začeli ropotati bobni. Dan je vstajal čemer, temen, vlažen, naliv je prenehal, a padal je še droben dežek, kakor bi ga precejel skozi sito.

Hmielnicki je ukazal izstreliti iz topa.

Za njim se je naglo oglašil drugi, tretji, četrti in ko se je začela iz tabora do tabora obična "korespondenca" topov, je gospod Skrzetuski rekel svojemu kozaškemu angelu varuhu: "Zahar, vedi me na okope, da bi mogel videti, kaj se godi."

Zahar je bil sam radoveden, zato se ni obotavljal. Odšla sta na visok rob, odkoder je bilo

videti kakor na dlani na nekoliko vgreznjene stepne doline, globeli žoltovodske in obe vojski. Toda komaj je gospod Skrzetuski pogledal, se je takoj prijel za glavo in vzkliznil:

"Za Boga živega! To je samo predstraža in nič več!"

In res, nasipi kozaškega tabora so se raztezali blizu četrtilije, medtem ko je bil poljski nasip v primeru z njim le majhen okop. Neenakost sil je bila tako velika, da o kozaški zmagi ni bilo več dvomiti.

Žalost je stisnila namestnikovo srce. Ni prišla še ura pogona, ošabnosti in upora, ampak to, kar ima priti, bo novo zmagoslavje zanje! Tako se je vsaj zdelo.

Spopadi so se pod ognjem topov že začeli. Z okopov so se videli jezdec, poedini ali v grupah, naskakujoč drug drugega. Tu so se spopadli Tatarji s semeni Potockih, oblečenimi v temnomodre in žolte barve. Jezdci so se napadali in naglo odskakovali, drvili od strani, merili iz samokresov in lokov ali pa se medsebojno trudili dobiti z zankami na sulico. To drvenje se je videlo oddaleč kakor zabava in le konji, ki so begali tuintam brez jezdecov po planjavi, so kazali, da gre tu vendarle za življenje in smrt.

Tatarjev se je nasipalo čimdalje več. V kratkem se je planjava začela od goste množice, vtem so se začeli tudi iz poljskega tabora vsuvati vedno novi prapori in se postavljati v bojnem redu pred okopom. Bilo je tako blizu, da je mogel gospod Skrzetuski s svojim bistrim očesom dobro razločiti znamenja, bunčuke, da, še celo konjeniške stotinke in namestnike, ki so stali s konji malo v stran od praporov.

Srce je začelo v njem poskakovati, na blede lice mu je silila rdečica in, kakor bi našel v Zaharju in v Kozakih, stoječih pri topih, hvaležne poslušalce, je vzkliznil z navdušenjem, kadar koli so se prapori prikazali izza okopa:

"To so dragonci gospoda Balabana; videl sem jih v Čerkasih!"

"To je vlaški prapor; križ imajo v praporu!"

"O, pehota stopa z okopov!"

Potem je še z večjim navdušenjem razprostrl roke:

"Huzarji! Huzarji gospoda Čarnekega!"

In res so se pokazali huzarji, nad njimi oblak kril in gozd kvišku štrlečih sulic, okrašenih s pozlačenimi kitajskimi in dolgimi zelenočrtnimi prapori. Izjahali so po šest in šest in se postavili pod okopom. In ko jih je Skrzetuski videl mirne, samozavestne in gibčne, so se pokazale radostne solze v očeh in mu za hip zatemnile oči.

Dasi so bile sile tako neenake, dasi se je proti tej pičlosti praporov črnila cela povodenj Zaporoscev in Tatarjev, ki so kakor vedno zavzeli krili, dasi so se njih vrste tako raztegnile po stepi, da je bilo težko zazreti konec, je gospod Skrzetuski vendar upal na zmago. Obraz se mu je smejal, moči so se mu vračale, oči, uprte na ravan, so se mu svetile kakor ogenj, le na mestu ni mogel strpeti.

"Hej, detino!" je zamrmral stari Zahar, "hotela bi duša v raj!"

Vtem se je nekoliko prostih tatarskih oddelkov s krikom in alahovanjem zagnalo naprej. Iz tabora so odgovorili s strelji. Toda bil je to le majhen strah.

Tatarji so se, preden so pridrili do poljskih praporov, razprhnili na obe strani k svojim in so izginili med trumami.

Vtem se je odzval veliki sičevski boben, a na njegov glas se je spustil ogromni kozaškotatarski polmesec skokoma naprej. Hmielnicki je očividno poizkusil, če ne bi mogel z enim mahom zgeniti teh praporov in zajeti tabora. Če bi se splašili, bi bilo to mogoče. Toda nič podobnega se ni pokazalo med poljskimi prapori. Stali so mirno, razviti v precej dolgo vrsto, kateri je hrbet zaslanjal okop, boke taborski topovi, tako, da je bilo mogoče udariti nanje le od spredaj. Trenutoma se je zdelo, da sprejmejo bitko na mestu, toda ko je polmesec predinjal polovico ravni, so se oglašile v taboru trobente na napad in naglo se je plot kopij, štrlečih dotedaj kvišku, nagnil h konjskim glavam.

"Huzarji udarjajo!" je kriknil gospod Skrzetuski.

In naglili so se v sedlih in drvili naprej, a tukaj za njimi dragonski prapori in cela bojna vrsta.

Huzarski udar je bil strašen. V prvem naskoku so trčili na tri kurzena, dva steblovka in enega mirhorodskega, in jih strli, kot bi trenil. Vpitje je prišlo i do duše gospoda Skrzetuskega. Konji in ljudje, zvaljeni pod ogromno težo železnih jezdecov, so padli kakor lan pod vihor burje. Odpor je trajal tako kratko, da se je zdelo Skrzetuske-

mu, da je nekaj ogromni zmaj pogoltnil te tri polke.

A bili so to najtrši sičevski vojaki. Prestrašeni vsled šuma kril, so začeli konji delati zmešnjava v zaporoških vrstah. Polki Irklejevkega, Kalniboickega, Minjeskega, Skurinjkega in Titorovskega so se polnoma zmešali in so se začeli pod pritiskom bežečih trum neredno umikati. Vtem pa so dragonci dohiteli huzarje in začeli z njimi vred krvavo žetev. Viasurinski kurzen se je razpršil po trdem, a kratkem odporu in drvel v divjem strahu do samih kozaških okopov. Sredina sil Hmielnickega je omahovala čimdalje bolj in bita, zgnetene v neredne trume, sekana z meči, trta od železnega navala, ni mogla vlciviti časa, da bi se ustanovila in se nanovo popravila.

"Vragi, ne Lahii!" pe vzkliznil stari Zahar.

Skrzetuski je kar blaznel. Dasi je bil bolan, se ni mogel obvladati, temveč se smejal in jokal obenem, a trenutoma je klical besede povelja, kakor bi sam vodil prapor. Zahar ga je držal za obleko in je moral druge klicati na pomoč.

Bitka se je že tako približala kozaškemu taboru, da je bilo skoro lahko razločiti obraze. Z okopov so grmeli topovi, toda kozaške krogle, ki so ravno tako padale med lastne, kakor med sovražne vrste, so nered še povečale.

Huzarji so se zagnali na kurzen Puškovskega, ki je tvoril stražo hetmanovo in v čegar sredini je bil sam Hmielnicki. Naglo se je razlegal strašen krik po vseh zaporoških vrstah: velik rdeč prapor se je zazibal in padel.

Toda v tem trenutku se je zagnal Krzečovski na čelu petih

tisočev svojih semenov v boj. Se-deč na sivem ogromnem konju, je letel v prvi vrsti, brez čapke, s sabljo nad glavo, zganjajoč pred seboj razpršene Niževce, ki so se, čeprav brez reda, vračali na napad, videč, da prihaja pomoč. Bitka je v sredini bojne črte iznova završala.

Na obeh krilih sreča Hmielnickemu tudi ni bila mila. Tatarji, ki so jih dvakrat zavrtili vlaški polk in semeni Potockih, so popolnoma izgubili voljo do

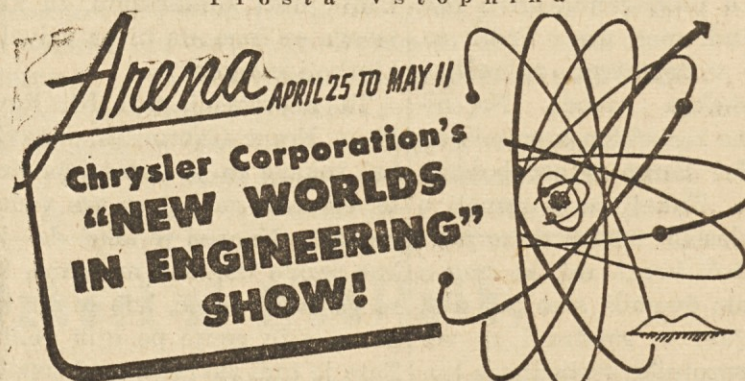
boja. Pod Tuhaj-bejem sta bila ubita dva konja. Zmaga se je nagnila odločno na stran mladega Potockega.

Bitka ni trajala več dolgo. Naliv, ki je nekaj časa rasel čimdalje bolj, se je v kratkem povečal, da skozi curke dežja ni bilo mogoče videti ljudi. Ne več curkoma, temveč v potokih je padal dež na zemljo iz odprtih nebesnih otvorov.

(Dalje prihodnjič.)

CEZ 70 DRAMATIČNIH PODUČLJIVIH RAZSTAV

pod sponzorstvom vaših sosednih
PLYMOUTH, DODGE, DE SOTO IN CHRYSLER TRGOVCEV
Prosta vstopnina

FREE ADMISSION

Jos. Zele in Sinovi

POGREBNI ZAVOD
6502 ST. CLAIR AVENUE Tel.: ENdicott 1-0583
COLLINWOODSKE URAD
452 E. 152nd STREET Tel.: IVanhoe 1-3118

Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago.
Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo.

Za

MATERINSKI DAN

obdarite mater z

PLINSKIM HAMILTON

AVTOMATIČNIM

SUŠILNIKOM ZA PERILO

NAGRADA ZA VAS! I!
VEČ PROSTORA ZA
ODMOR!

Hamilton avtomatski Sušilnik Perila eliminira nerodno sušilne vrvi v kleti in na dvorišču! I! Zato je več prostora v hiši in na dvorišču za odmor in igre!

Ali se tudi VASA žena mora mučiti z utrudljivim sušenjem perila na dvorišču? OSVOBODITE jo težkega nošenja perila, brige za vreme in nakopičenega perila! KUPITE ji najmodernejši današnji aparat: HAMILTON avtomatski sušilnik perila! — da bo mogla perilo oprati, osušiti in zlikati hitro in lahko.

- Posušite sveže in volneno perilo odznotraj — v nekaj minutah!
- Ni potrebno prati iznova perila, zamazano od cestnega prahu, saj, pretrganih sušilnih vrvi in igrajočih se otrok!
- Perilo ne obledi več od solnca niti ga trgajo hudi vetrovi!
- HAMILTON avtomatski sušilnik je tudi ekonomičen! Stroški na eno uro iznašajo le par centov. Primerjajte to z visokimi računi za perilo! Ali pa še naprej uničujete Vaše žene in Vaše perilo!

Poslužite se našega "Lay-A-Way" plana pri nakupu pohištva ali drugih potrebščin za vaš dom!

ODPRTO V PONDELJEK, ČETRTEK IN PETEK OD 9 DO 9
V TOREK IN SOBOTO OD 9 DO 6—ZAPRTO CEL DAN V SREDO

Brodnick Brothers

APPLIANCES & FURNITURE STORE

16013-15 Waterloo Rd. IVanhoe 1-4072 — IVanhoe 1-6073

Naznanilo in Zahvala

S tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem, da je preminila naša nadvse ljubljena soproga, mama, stara mama in sestra

Anna Pisansky

rojena OBREZA (preje BOLE)

Blagopokojnica je preminila 7. aprila 1952 po operaciji v Charity bolnišnici. Pogreb se je vršil dne 10. aprila iz pogrebnege zavoda Joseph Zele in Sinovi na Calvary pokopališču.

Doma je bila iz Begunj pri Cerknici na Notranjskem, odkoder je prišla v Ameriko pred 41 leti. Bila je članica društva Svob. Slovenke št. 2 SDZ.

Tem potom se iskreno zahvaljujemo vsem onim, ki so položili krasne vence in cvetje ob krsti pokojnice, kar nam je bilo v dokaz, da ste pokojnico spoštovali in ljubili.

Dalje hvala lepa vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj njene duše.

Enako najlepša hvala vsem, ki so prišli pokojnico pokropiti, ko je ležala na mrtvaškem odru; pogrebem, ki so nosili krsto, kakor tudi vsem, ki so pokojnico spremlili na njeni zadnji poti na pokopališče.

Hvala lepa pogrebniemu zavodu Joseph Zele in Sinovi za vso postrežbo v dneh naše bridkosti, kakor tudi za izvrstno urejen pogrebni spreved.

Bodi vsem, ki so nam stali ob strani, nas tolažili in bili v pomoč na en ali drugi način v naši žalosti ob izgubi drage pokojnice, izrečena naša iskrena zahvala.

Tebi pa, preljuba žena, draga, nepozabna mama, stara mama in sestra, pa kličemo: Počivaj v miru! V nadi, da bi se še nekaj časa veselila življenja, si se podala v bolnišnico v svrhu zdravljenja, a usoda je hotela drugače in Ti pretrgala nit življenja. Žalostna so naša srca nad izgubo Tebe, draga soproga in mati, v spominu našem pa boš živela do konca naših dni, ko tudi mi pridemo tja za Teboj, tja, kjer vlada večni mir in pokoj. — Snivaj sladko pod zeleno rušo.

Zalujoči ostali:

KARL, soproga
ANDREW BOLE, sin v Floridi ANN SEGA, hči
BETTY, snaha CHARLES, zet
štirje vnuki
JENNIE ZIGAVEC, sestra TONY OBREZA, brat
in v stari domovini sestra MARIJA
Cleveland, Ohio, dne 24. aprila 1952.